

2722/Rep

మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థకు
“నిప్పు”

దేశప్రయోజనాలకు
“ముప్పు”

ప్రజా వ్యతిరేక

సరళీకృత - ఆర్థికవిధానం

(Liberalised - Economic - Policy)

మిశ్రమ ఆర్థిక విధానం మేలైనది
“సోషలిజం” సాధనకు వీలైనది

ACC. No -
31432

సోషలిజం శక్తులకు
మహాభినిష్కృమాణ

మార్కెట్ శక్తులకు
పట్టాభిషేకం

అధిక బలవంతాలది

- ఆధిపత్యం-

బి.సి.లు దళితులది

- దినభత్యం-

ప్రజావ్యతిరేక

సరళీకృత - ఆర్థిక విధానం

ప్రచురణ

ప్రజాకవి - వంగపండు

ప్రధానకార్యదర్శి

ఉత్తరాంధ్ర - బి.సి - సమాఖ్య

విశాఖపట్టణం

ఆంధ్రప్రదేశ్

సరళీకృత - ఆర్థికవిధానం (Liberalised Economic Policy)

By
Prajakavi
Vangapandu Appalaswamy
Principal (Retd) M.A. (Politics) M.A.(Telugu)
8-115, Saradanagar
Pendurthi - 531173
Visakhapatnam - A.P. Ph : 824428

ప్రచురణ - 1997
ప్రతుల సంఖ్య - 1000
సర్వహక్కులు - రచయితవి

ప్రతులకు వ్రాయండి
ప్రధానకార్యదర్శి
ఉత్తరాంధ్ర బి.సి. సమాఖ్యకార్యాలయం
ప్రశాంతినగర్
పెందుర్తి - 531173
విశాఖపట్టణం
ఆంధ్రప్రదేశ్

వెల . రూ 10/-లు.

- ప్రజావ్యతిరేక -

సరళీకృత ఆర్థిక విధానం

(సామ్యవాదానికి - చావు దెబ్బ)

1. విదేశీ ఆర్థిక పెత్తనానికి - దాసోహం :-

“సరళీకృత నూతన ఆర్థికవిధానం” మనదేశ మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థకు నిప్పు-దేశప్రయోజనాలకు ముప్పు. సంఘసంక్షేమానికి చావుదెబ్బ. అంతేగాక ఫ్రీ మార్కెట్ ఎకనమీ దోపిడికి దొడ్డిదారి. పబ్లిక్ మార్కెట్ ఎకనమీయే ప్రజాసంక్షేమకారి సామ్యవాద తరహా సమాజ నిర్మాణమే తనధ్యేయమని మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థను చేపట్టిన ప్రభుత్వము ఈ విధానమును వెనుకకు నెట్టే దొడ్డిదారిని సరళీకృత ఆర్థికవిధానం పేరిట, సృష్టించింది.

దేశమూల సంపత్తిని జాతీయం చేస్తూవస్తున్న ఒకనాటి తన ఆర్థిక విధానంను అంతమెందిస్తూ, లిబరలైజేడ్ ఎకనమీ పేరన- ప్రైవేటు వ్యక్తులకు, ఆర్థిక సంస్థలకు మూలసంపదలపై మరల అజ్మాయిషీహక్కులను ఇవ్వజూపుతున్నారు. సోషలిజం శక్తులకు మహాభి నిష్క్రమణ జరిగి మార్కెట్ శక్తులకు పట్టాభిషేకం జరగబోవుతున్నది. ప్రణాళిక విధానం ఇక పై అటకెక్కుతుంది - మార్కెట్ శక్తులు మాత్రమే ప్రజల్ని బాగుపరుస్తాయని జన సౌభాగ్యం ప్రణాళికల వలన అయ్యేవనికాదని మనకు చెప్పబోయే ప్రయత్నమే “సరళీకృత ఆర్థికవిధానం”. పెట్టుబడి శక్తులు కోటలో పాగావేసి, బాగా మూటలు, సంపాదిచనున్నాయి.

నూతన ఆర్థిక విధాన పురోగమనమే-దేశీయ ఆర్థిక స్వావలంబనకు స్వయం సమృద్ధికి తిరోగమనము. స్వదేశీయ మార్కెట్ వ్యవస్థలో విదేశీయ “ ఫ్రీమార్కెట్ ఎకనమీ”ని ఆహ్వానిస్తూ నేడు అనుమతించబోతున్నది. దేశీయ రక్షణ మార్కెట్ వ్యవస్థను తనకాళపై తను నిలవాలని ఇన్నేళ్ల స్వాంతంత్ర్యము తదుపరి ఏమీ పుంజుకోలేని మన ఆర్థికవ్యవస్థను కోరుతున్నది.

స్వేచ్ఛావాణిజ్యం పేరున అంతర్జాతీయ మార్కెట్ వ్యవస్థలో కాలిడి బలోపేతమైన ఆర్థికవ్యవస్థలు గలదేశాలతో వర్తక వాణిజ్యాల్లో మనదేశం పోటీపడి గెలవాలని జబ్బుచరుస్తున్న ప్రపంచ ద్రవ్యనిధి ఆర్థిక సంస్థలు వరల్డుబ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి యు. ఇ. సి. గాట్ వలలోపడి స్వదేశీ ఆర్థికవ్యవస్థను, అప్పుల అభివృద్ధిలోనికి నడిపి దివాలా తీయించనున్నది.

ప్రభుత్వం మరియు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకే, ఒకనాడు పరిమితమైన పబ్లిక్ ఇష్యూలని, ఈక్విటీ షేర్లు, బాండ్లను, నేడు ప్రైవేట్ రంగ సంస్థలకు, వ్యక్తులకు, దళాలుపరచి, ప్రజలనుండి, ప్రభుత్వం నుండి, విచ్చలవిడి, ఎకనమీపేరున, ప్రైవేటువ్యక్తుల సంస్థలు దండుకొని పుంజుకోవటానికి తగిన పునాదుల్ని సమకూర్చుతున్నది. జాతీయ బ్యాంకులు నుండి పబ్లిక్ షేర్లును ఉపసంహరించుకొని ప్రైవేట్ సంస్థలకు వ్యక్తులకు 49% శాతం షేర్లును అమ్మజూపుతున్నది.

దేశవస్తుసంపద, పంపిణీ, ఉత్పత్తివినిమయ, సామాజిక శ్రేయస్సు అట్టడుగు ప్రజల అభివృద్ధిమేరకుగాక మార్కెట్ ఎకనమీ మేరకు లాభనష్టాలు పరిధిలో నడపాలని, పథకాలను సిద్ధం చేస్తున్నది. పైదేశాల వారిని ఇందుకు బొట్టు-కాటుక పెట్టి మరీపిలుస్తుంది.

జాతీయం చేసిన ఉమ్మడి సంపదలు బ్యాంకులు-రైల్వేలు-భీమాటెలికాం వంటి శాఖల్ని మరల ప్రైవేట్ రంగంలోనికి నెట్టుడమో విదేశీ ఆర్థికసంస్థలకు అమ్మజూపడమో నేడు జరుగుతున్నది. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలన్ని క్రమేపి ప్రైవేట్ రంగం పాలబడుతున్నాయి - బడనున్నాయి.

పబ్లిక్ షేర్లకు- ఇష్యూలకు- ఇన్విస్టిమెంట్స్ కి “స్వర్ణయుగం”-“పబ్లిక్ రంగం” ప్రక్కకు తప్పుకొంటున్నది. “ప్రైవేట్ రంగం ఆర్థికసంస్థలు పుట్టకొక్కు మొగ్గల్లా వెలుస్తున్నాయి. దేశీయ పెట్టుబడులకు ఒకవైపు దేవురిస్తూ మరొకవైపు విదేశీపెట్టుబడులకు బార్లాగేటులు తెరచారు. ప్రభుత్వరంగసంస్థలు కార్పోరేషన్లు మూలపడి-మూల్గటానికి సిద్ధంగావున్నాయి. మిశ్రమ ఆర్థికవ్యవస్థలో, విదేశీసహాయం ఉండేది-లేదనలేం. అయితే నేడు సరళీకృత ఆర్థికవిధానం-కోరేడి విదేశీపెట్టుబడులు-ప్రైవేటీకాపిటల్-జాయింట్ వెంచర్లు ఒకవైపు ఫ్రీమార్కెట్-వేరొకవైపు-పబ్లిక్ డిస్ట్రిబ్యూటరీవిధానం ప్రణాళికావిధానం-జోడుపడవల ప్రయాణం తీరం ఎలాచేరటం.

మూలజాతీయ పరిశ్రమల్లో కూడ దేశవిదేశీపెట్టుబడులకు ఒక పెద్దపీట వేశారు. ఇతర పరిశ్రమలన్ని ఇకపై ప్రైవేట్ రంగానికే పరిమితం కానున్నాయి. ఇటువయి ప్రభుత్వం పరిశ్రమల నిర్వహణ అనేది నేటి నూతన ఆర్థిక విధానంలో వెదకిన కనిపించనిది లేనిది పరిశ్రమలకు “రక్షణ విధానం” అనేది ఇకవయి ఉండదు.

దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు మూలమైన భారీమధ్యతరహా నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులు ఇకవయి పెట్టుబడి రిటర్న్స్ పై రూపొందించబడతాయి. చివరకి రోడ్లనిర్మాణం-రవాణా-వార్తా ప్రసారాలు-విద్య-ఆరోగ్యం అన్ని నెమ్మది నెమ్మదిగా కరిమింగిన వెలగవండులా ప్రైవేట్

సంస్థలు వ్యక్తుల పాలబడబోతున్నాయి. సంతలో సరకుల్ని అమ్మి ఎవరి సొంతలాభాల బాటను వారు విస్తరింపజేసికోవాలని ఉమ్మడి సౌభాగ్యన్ని ఊరవతలకు నెడుతున్నారు. ఉన్నవారు పెట్టుబడులున్నవారు అన్ని అనుభవించటానికి-లేనివారు చేతిలో చిల్లిగవ్వలేనివారికి కేవలం బ్రతుకులు కొనసాగించటానికి చేయగల ప్రయత్నాలు అన్నింటిని చేస్తూన్నామంటూ నూతన సరళీకృత ఆర్థికవిధానం పేరుచెపుతున్నారు.

విదేశీ ద్రవ్యసంస్థల “పెట్టుబడులు”, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యసంస్థల “అప్పులు మనదేశ స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధిని భంగపరచి స్వదేశీ ఆర్థిక వ్యవస్థ చెప్పుచేతుల్లో చివరికి మన ఆర్థికవ్యవస్థ చిక్కుకొనేలా చేస్తుంది.

స్వదేశీ వస్తు వినియోగము మాత్రమే స్వదేశీ స్ఫూర్తిని తెచ్చిపెడతాయి. స్వాభిమానాన్ని దెబ్బతీసే విదేశీ ఆర్థిక బానిసత్వము చివరికి దేశం పరాధీనమయ్యే పరిస్థితిని తెచ్చిపెడుతుంది.

ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో భారత ఆర్థికరంగాన్ని విలీనంచేయబూనడం వలన మన ఆర్థిక రంగం బలపడదు సరికదా నడ్డివిరుగుతుంది. చివ్చేతికి చివరికి తెచ్చిపెడుతుంది. స్వీయ సంస్కృతీ సాంప్రదాయాలకు చిల్లులు పడతాయి. ఇతర దేశాలనుండి అప్పుతీసకొని మనం పరిశ్రమల్ని స్థాపిస్తే-మనదేశ ఋణభారం పెరుగుతుందట- స్థాపించమనడం- ప్రోత్సాహించడం మంచిదట- ఎందుకంటే-ఋణభారానికి గురైయ్యేకన్న-విదేశ ఆర్థిక బానిసత్వానికి దాసోహమవడమే ఒక గొప్ప విషయంగా మన ప్రభుత్వం భావిస్తున్నది.

ఆర్థిక పెత్తనం-రాజకీయపెత్తనానికి-పెద్దమ్మ అని తెలిసికోలేని- దద్దమ్మలెవరూ ఉండరు. రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం-సిద్ధిస్తే-సరిపోదు ఎన్నటికి నిలువలేదు-రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం ఉన్న-పెద్దగా రాణించలేదు.

దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ-రోజు-రోజుకి పరాధీనమయ్యేవైపుగా పయనిస్తున్నది. విదేశీ ఆర్థిక పెత్తనానికి - దాసోహం తలవంచుతున్నది, నేటి మన 50 ఏండ్ల స్వర్గోత్సవ భారతి.

2. అప్పులడప్పుల గొప్ప భాగోతం :-

తలకుమించిన అప్పుజేసి పెట్టుబడిపెట్టి-పీక ముంచగల వడ్డీలను కడుతూ దేశ అభివృద్ధిని సాధించాలనేది దరిమిలా వ్యాపించినపెద్ద “రాజకీయజబ్బు” జమాఖర్చులను నిగ్రహించుకొని ఆదాయ వ్యయాలను అదుపు ఆజ్ఞలలో నిడలేని “వ్యక్తి” అయిన “దేశమైన చిక్కుల్లోపడి అధోగతి పాలవడం ఖాయం. దేశఋణభారాన్ని మరల ఋణము చేస్తూనే తీర్చుకొనే విధానం “ఆత్మహత్యాసదృశం.”

దేశ ఆర్థికవ్యవస్థ పటిష్టతకు రెండేమార్గాలు (1) ఉత్పత్తిసామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవాలి లేదా (2) అనుత్పాదిత వ్యయాన్ని తగ్గించుకోవాలి. ఈరెండింటిని చేయలేని చేతగాని తనం దేశాన్ని అప్పుల ఊబిలోనికి దిగేలా చేసింది. అప్పుల తీరేందుకు మరల అప్పుజేసి ఆర్థిక దుస్థితి దగ్గతి వట్టింది. చివరికిది విషాదాంతము స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధికి బాటలను మూసివేస్తుంది.

1991 సం. నాటికి భారత్ ఋణభారం 2లక్షల 36వేల 9వందల కోట్లరూపాయలు ప్రధమ పంచవర్ష ప్రణాళిక నాటికిదేశం ఋణం 32కోట్లు మాత్రమే ఏడవపంచవర్షప్రణాళికా కాలానికి 1లక్ష 20వేల కోట్లకు పెరిగింది. మనం నేడు కూడ 8వ ప్రణాళికను అమలుచేయటానికి అప్పులు చేస్తున్నాం.

రాజ్యసభలో మన ఆర్థికశాఖ సహాయ మంత్రి చెప్పిన ప్రకారం ప్రపంచబ్యాంకునుండి మనం తీసికొన్న ఋణం 1,15,930 కోట్ల డాలర్లు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధినుండి స్వీకరించిన ఋణం 15,742 కోట్ల డాలర్లు.

ఇందుకు 1992-93లో మనదేశం చెల్లించిన వడ్డీ ప్రపంచ బ్యాంకునకు 2078కోట్లు డాలర్లు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధికి 821 కోట్ల డాలర్లు అప్పులకు అసలు వడ్డీల్ని చెల్లించవలసి వస్తున్నందున ఆర్థిక సంక్షోభానికి అతి దగ్గరగా ఉన్నాం. విదేశీపెట్టుబడులకు ఇవిగాక నేరుగా 1992-94 వరకు 12,160 కోట్లు ప్రతిపాదనలు రాగా అనుమతించారు. ఇవిగాక నేరుగా 1992-93 వరకు వచ్చిన విదేశీపెట్టుబడులు రు. 2,596 కోట్లు 28 లక్షలను సాక్షాత్ కేంద్రమంత్రి గిరిధర్మంగో ప్రకటించారు. భారతవిదేశీఋణభారం రు. 2,70,000కోట్లు స్వదేశీయ ఋణభారం రు. 40000కోట్లు.

కేంద్రబడ్జెట్ 94-95లో అతిపెద్ద మొత్తం వ్యయం “ అప్పులఖాతా” ఇందుకు రు. 46 వేల కోట్లు అప్పులపై వడ్డీలు చెల్లించటానికి కేటాయించారు. ఇక 93-94లో మనదేశ అనుత్పాదిత రెవెన్యూవ్యయం రు. 8వేల కోట్లు. ఆర్థికతోట రు. 1628 కోట్లు. “మనఖర్చుకి

సరివడ మన రాబడి పెరగలేదు'' మనరాబడి మేరకే మన ఖర్చును కుదించుకోలేదు. ఫలితం అప్పుల ఊబిలో వడి స్వదేశీ విదేశీ ఆర్థిక సంస్థలకు వడ్డీల క్రింద కోట్లు చెల్లిస్తున్నాం. దేశముణ భారాన్ని తలా కొంతవంచితే ఒక్కొక్కరి వాటా 2 1/2వేల రూపాయలు ప్రజలపై వడుతుంది.

1993-94లో మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వం తీసుకొన్న ఋణం రు. 93,000, 79కోట్లు ఇందుకు ఏడాదికి రు. 1011.53 కోట్లు వడ్డీ చెల్లిస్తున్నది. ఇవిగాక విదేశీ సంస్థల నుండి మనో 6136కోట్లు ఋణం తీసుకొంది. రాష్ట్రప్రభుత్వం మొత్తం ఋణం రు. 15,43,676 కోట్లు ఇందుకు బడ్జెట్లో 278 కోట్లులోటు చూపించారు.

స్వదేశీ విదేశీ పారిశ్రామికులు ఆర్థిక సంస్థలు దేశజనోద్ధరణకే అప్పులు మంజూరు చేస్తున్నట్లు తెగ మురిసిపోతున్నారు. వ్యవసాయ విద్యుత్తరంగాల్ని అప్పుల అభివృద్ధి వధకాల్లో నడిపిస్తున్నారు. వరల్డుబ్యాంకు నుండి మైనర్ ఇరిగేషన్ వధకాలకు 450కోట్లు అడిగారు. ఇ . ఇ . సి. నుండి రు. 1671కోట్లు దేశరైతాంగం శ్రమఫలితం అప్పులకు అసలు వడ్డీలకే హరించుకుపోతున్నది. విదేశీ ఆర్థిక సంస్థలు విదేశీ బ్యాంకులు ''అప్పులవద్మవ్యాహం''లో మనల్ని ముంచి ఆకాస్తా అభివృద్ధి వాళ్ళు మూటకట్టుకొని పోతారు. మనం చేయగలిగిందేమి లేదు. విదేశీ బ్యాంకులపై తమ ప్రభుత్వానికి పట్టు ఉంటుందని చెబుతున్న మన ఆర్థిక మంత్రిస్టాక్ మార్కెట్ కుంభకోణంలో ప్రధాన పాత్ర వహించిన విదేశీ బ్యాంకుల్ని వల్లెత్తుమాట అనలేక పోయారు. అప్పిచ్చువాడి దగ్గర అప్పు తీసుకొన్నవాడు ఏనాడు లోకువే లోంగుబాటు తప్పదు.

అప్పుచేస్తేనే తప్ప అభివృద్ధి వధకం కొనసాగదన్న ఆర్థిక దుస్థితి వచ్చింది. రాష్ట్రరెవెన్యూ ఆదాయం ఉద్యోగ వ్యవస్థకు సరిపోతున్నది. అడవుల అభివృద్ధికి రు. 1300 కోట్లు వ్యవసాయాభివృద్ధికి రు. 1002 కోట్లు హైదరాబాద్ రైలు ప్రాజెక్టుకు అప్పు ఇప్పటికే శ్రీరాం పాదసాగర్ వరల్డుబ్యాంకు అప్పు 27కోట్లు చివరికి సాషల్ సెక్టారుకి చెందిన అనుత్పాదిత వధకాలకు రు. 11,400 కోట్లు అప్పు అడగక తప్పని పరిస్థితి వయిగా అప్పులలో అభివృద్ధిని సాదించగలమని భుజాలెగరేస్తున్నారు. ''దంచిన కాడికి బుక్కిందే కూడు'' అన్న సామెత అన్న ఇదే.

ఆర్థిక స్వావలంభనకు స్వయం సమృద్ధికి పంగనామానిడి ఋణ భారాన్ని ప్రజలపై మోపి అప్పుల డప్పుల గొప్పభాగోతం ప్రదర్శిస్తున్నది. 1994 నాటికి రాష్ట్రముణ భారం రు. 11 వేలకోట్లకు చేరింది. స్వర్ణోత్సవ అప్పుల భారతికి స్వాగతం పలుకుతున్నది.

ప్రణాళికా-ప్రణాళికేతర వ్యయాల్ని-అదుపు ఆజ్ఞలలో-నడిపించలేని నిస్సహాయత-
నిరుపయోగ సరళీకృత ఆర్థిక విధానంలో మునిగి తేలుతున్నది. రాష్ట్ర ఆదాయం. 4600 కోట్లు
కాగా 4500 కోట్లు ప్రణాళికేతర వ్యయానికే సరిపోతుంది. ఇక ప్రణాళిక అభివృద్ధికి-ఖర్చు
పెట్టగలిగిందే ముంటుంది. ఖాళీఖజానా!

ఆదాయానికి మించి ఖర్చుపెట్టిన వ్యక్తి అయిన-దేశం అయిన బాగుపడి
బట్టకట్టగలరా! బడ్జెట్-లోటును, దేశ విదేశీ ఋణాలతో సరిపెట్టాలని చూడటం-సరికాదు.

అన్నిసంవదలకు - మూలకేంద్రముగ నిలచిన “భూమిని” పరిమితులు విధిస్తూ
పాడిపంటల సృష్టికర్త అవుగించాలి మితిమీరిన ఆదాయాలతో సంవదలతో-తులతూగుతున్న
ధనిక సమాజం నుండి తగిన రీతిని అదనపు పన్నుల్ని వసూలు చేసి ఆర్థికలోటును పూడ్చాలి.

సంవదవరులను-నొప్పించకూడదనటం బడుగు ప్రజలకు - జీవితాల్లో వెలుగులు
నింపాలనటం - జోడువడవల ప్రయాణం తీరం చేరదు. నట్టనడి సంధ్రాన నావ నిలచిపోతుంది.

మనదేశం- ఇప్పుడు -నాలుగు లక్షల కోట్లు రూపాయల విదేశీ అప్పులు - చెల్లించాల్సి
ఉంది - అప్పుగా తెస్తున్న ప్రతి రూపాయలోను-84 పైసలు-వడ్డీక్రింద కట్టాల్సి-వస్తున్నది
మిగిలిన 16 పైసలు మాత్రమే నేటి మన 50 ఏండ్ల స్వర్ణోత్సవ భారతి, అభివృద్ధికి
మిగులుతున్నది.

3. ఉమ్మడి సంపదకు - “మరల ప్రైవేటీకరణ ఉచ్చు” :-

బ్యాంకులు - రైల్వేలు భీమాబెలికమ్యూనికేషన్ రంగాలు మూలసంపదను జాతీయం చేసి జాతీయాదాయాన్ని పెంపు చేసేదిశలో ఒకనాడు జాతీయం చేయబడినవి. ఇనుము ఉక్కుగనులు పరిశ్రమలు దేశ ఉమ్మడి సంపదకు సంకేతాలుగా నేటికీ నిలుస్తూ వచ్చాయి.

అయితే నేడు సరళీకృత ఆర్థిక విధానం పేరున అన్నింటిని ప్రైవేటైజేషన్ చేస్తూ మూలసంపదను మరల ప్రైవేటు వ్యక్తుల ఆర్థిక సంస్థల చేతుల్లో నెట్టాలని చూస్తున్నారు. పరిశ్రమల్లో భాగసామ్యం కార్మికులకు ఇవ్వాలన్నది గాలిలో కలిసిపోయింది. భూములపై హక్కుభుక్తాలు పట్టాసాగుహక్కున్న వారికి గాక వీటిని వర్తక సరళి మేరకు అమ్మాయిషీ చేసే వారికి ఇవి త్వరలో దక్కునున్నాయి.

ప్రైవేటు పారిశ్రామికులకు పెద్దపెద్ద మిల్లుల యజమానులకు పెద్దపీటవేస్తున్నారు. యజమానులు కార్మికుల వర్గీకరణ జరిగి మరల పెట్టుబడి రాజాల్ని దేశవిదేశాలనుండి పిలిపిస్తున్నారు. ఇంతవరకు వట్లక్ ప్రైవేటు రంగాలకు నెలవైన మన ఆర్థికవ్యవస్థ ఇకపై క్రమేపి పూర్తిగా ప్రైవేట్ రంగం చేతిలో పడునున్నది. ఉమ్మడి సంపదపై మరల వ్యక్తులకు కంపెనీలకు అధికారిక హక్కుల్ని కల్పిస్తున్నారు. పరిశ్రమలపై ప్రభుత్వం- ఆంక్షలు నియంత్రణ జరిపినపుడే సాంఘిక సంక్షేమానికి ఆధారం మన ప్రణాళికా కర్తలు 50 ఏండ్ల ప్రణాళికల్ని అమలు పరచి ఈనాడు ప్రణాళికావిధానం - ఆర్థిక వ్యవస్థలో అనారోగ్య పరిస్థితుల్ని తెస్తుందని వాదిస్తున్నారు. ప్రైవేట్ వ్యక్తుల చేతుల్లో దేశసంపదల్ని పెడుతున్నారు.

జాతీయం చేసిన బ్యాంకుల్లో ప్రభుత్వం తన షేర్లును ఉపసంహరించుకొని ప్రైవేట్ వ్యక్తుల్ని వాటాల్ని అమ్మిషేర్ హోల్డింగ్స్ గా చేస్తుంది. రైల్వేలలో ప్రైవేట్ కార్పొరేషన్ల పేరున ప్రైవేటైజేషన్ కు శ్రీకారం చుట్టి “కొంకణరైల్వే కార్పొరేషన్” ఉనికి లోనికి వచ్చింది. ప్రైవేట్ బ్యాంకు ఫెడరల్ బ్యాంకు లిమిటెడ్ వచ్చింది. ప్రైవేట్ భీమా కంపెనీలకు మరల ప్రారంభోత్సవాలు చేయనున్నారు. ప్రైవేట్ రంగంలో క్రొత్త బ్యాంకులకు ప్రభుత్వం అనుమతించింది. ఐ.టి.సి. రిలీయన్సు ఆర్థిక సంస్థలు బ్యాంకుల్ని ప్రారంభిస్తున్నారు. బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థపై గట్టిపట్టును. మరల ప్రైవేటు ఆర్థిక సంస్థలు సాధించనున్నాయి.

“సోషలిజం” నెహ్రూ ప్రణాళికావిధానం - జాతీయ బ్యాంకుల్ని వీధుల్లోకి నెట్టారు. విద్యుదుత్పాదనను ప్రైవేట్ ఆర్థిక సంస్థలకు అప్పగిస్తున్నారు. వ్యవసాయరంగం భారీపరిశ్రమలు విదేశీపెట్టుబడులు కుప్పలు కుప్పలుగా వచ్చిపడుతున్నాయి. అభివృద్ధి అభ్యుదయం పేరున మన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రపంచ ద్రవ్యసంస్థల అరుపాజ్ఞలలో నడుస్తున్నది.

మూలపడినవని నష్టాల్లో నడుస్తూన్నాయని చెప్పి పబ్లిక్ రంగసంస్థల్ని ప్రైవేటు రంగసంస్థలకు అప్పగించి అమ్మడం ప్రారంభమైంది. మన ఆర్ట్స్ సంస్థ మంచి ఉదాహరణ.

సరళీకృత ఆర్థిక విధానం ఉంకెల్ ఒప్పందం వల్ల వ్యవసాయరంగంలో ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు ప్రవాహంలో వచ్చిపడతాయి. సన్న చిన్నకారు రైతులయిన స్వతంత్ర జీవనంలో వ్యవసాయోత్పత్తి పై జీవిస్తున్నవారెల్ల ఇకపై పెట్టుబడురాజులకు రైతుకూలీలుగా మారి అస్వంతంత్ర జీవనంలో వేతనం మేరకు నెలవారీ రాబడిపై బ్రతకాలి. భూసంస్కరణల అవసరం మరి ఉండనే ఉండదు. ప్రపంచ మార్కెట్ వ్యవస్థతో పోటీపడి ఉత్పత్తుల్ని సాధించి లాభాల్ని అందాలని ఆశయం మరుగున ఇవి అన్ని కనుమరుగై పోతాయి.

దేశంలో గల ప్రధాన పరిశ్రమలన్ని లీబర్లైజేడ్ ఎకనమీ పేరిన ఎబ్లీకరింగ్ గాక ప్రైవేటురంగం ఆక్రమిస్తుంది. దేశవిదేశీ బహుళ జాత కంపెనీలు వచ్చి చీటిపై హక్కు భుక్తాలందటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. కాస్త కూస్తా పెట్టుబడిపెట్టి నవాడికి వడ్డీలు-డినిడెంట్లు లాభాలు-ధనార్జన కేవలం తన శ్రమ తప్ప వేరే పెట్టుబడి సంపద లేనివారికి దినసరి కూలి లేదా నెలసరివేతనం తప్ప వేరే దారి ఇకపై దొరకదు.

మార్కెట్ రాజ్యానికి మంచి మార్గం ఏర్పడింది. కొనుగోలుశక్తి ఉన్నవాడు మొనగాడు చేతిలో పెట్టుబడి ఉన్నవాడు శ్రేష్ఠుడు. ప్రైవేటు ఆర్థికసంస్థలు అన్నిరంగాల్లో తారాజువావల్లా ఎగిరి పడుతున్నాయి. ఈనాడు దినపత్రికలో నిత్యం రెండు పేజీలు ప్రతిదినం ప్రైవేటురంగం పబ్లిక్ రైట్స్, ఇష్యూలు, ఈక్విటీ షేర్లు అమ్మకం కొనుగోలు బేరసారాలతో నిండి ఉంటుంది. దీనిని బట్టి దీని ప్రాధాన్యతనూ అంచనావేయండి. పది శాతం రూపాయలు చేతిలో నున్న ప్రైవేటు ఆర్థికసంస్థలు ప్రభుత్వం అనుమతించిన 90% రూపాయల్ని పబ్లిక్ నుండి ప్రజలనుండి “దండి” హామీలనిచ్చి వడ్డీ వగైరాలనిస్తామని తన పెట్టుబడిగా మార్చుకొని విపరీతమైన లాభాల్ని ఆర్జించవచ్చు. సోమ్ము ఒకరిది సోకు ఒకరిది అన్న ఇదే. ఇలా సేకరించిన ప్రజా ధనాన్ని వారు దేశ ప్రయోజనాల మేరకే వినియోగిస్తారనేది మన వారి గ్రుడ్డి నమ్మకం.

సమాజ సౌభాగ్యం దేశాభివృద్ధి దృష్టిలోనిడుకొని కొన్ని సేవాపరమైన పథకాల్ని ప్రభుత్వం ఇంతవరకు అమలు చేస్తూవస్తున్నది ఇకపై ప్రజలు మూల్యం చెల్లించనిదే సౌకర్యాలు ఎలా లభిస్తాయన్న లాభనష్టాల వేట ప్రారంభమైనది. సామ్యవాద తరహా సమాజ నిర్మాణం సంతకెళ్ళింది. రవాణా వార్తప్రసార సౌకర్యాలు విద్య ఆరోగ్య పథకాలు కూడ లాభనష్టాల పరిధిలో విస్తరిల్లి విరాజిల్లుతూ కి రంగంసిద్ధమైంది.

“ప్రభుత్వ సంస్థల్ని” పబ్లిక్ రంగ సంస్థలంటారు. వీటిపై ప్రభుత్వం తన అజ్ఞాయీషీని తగ్గించుకొని ప్రైవేటురంగ సంస్థలు పోటీపడి నిలబడమని కోరుతున్నది. పుట్టినబిడ్డను కాదనం గాని తన కర్మకు తాను బ్రతకాలన్నట్లుంది. ప్రైవేటు రంగంలో సరితూగేలా ప్రభుత్వ రంగసంస్థల్ని నడిపే మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఈ సమతూకం సాధ్యం తప్ప ఈ వ్యవస్థలో ఇది సాధ్యం కాదు . విశ్వరూపం ధరిస్తూ విశ్వమార్కెట్ లో అడుగువేసే బహుళజాతి సంస్థలలో మన పబ్లిక్ రంగం ఎలా తట్టుకొని నిలబడుతుంది - కాళ్ళలో సత్తువ ఏది?

సమాజానికి ఉమ్మడి సంపదపై అధికారం ఉమ్మడి సంపదపై రాగల లాభం రాబడి సమాజానికి సమర్పణ అనేది నూతన ఆర్థిక విధానంలోలేనిది. “ చెల్లింపు మేరకు” సేవ అన్న రీతిని ప్రభుత్వరంగసంస్థల్ని నిర్వీర్యం చేయజూస్తున్నారు. ప్రజాప్రయోజనాలని కాదని వ్యక్తిగత లాభాపేక్షలను అందండి అనడం “సమాజానికి సేవ” అనేది అంగడిలో మనకు దొరకనిది.

రాష్ట్రప్రభుత్వరంగ సంస్థలు 39లో 15 మాత్రమే లాభాలలో నడుస్తున్నా మిగతావి ఉత్పత్తి కేంద్రాలుగా గాక నిరుద్యోగ పునరావాస కేంద్రాలుగా నిలవాయి కారణం ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థిక విధానం పేరు చెప్పి వీటిలో గల తన మూలధనం వాటాల్ని తగ్గించు కొంటున్నాయి. వీటిని ఇతర ప్రైవేటు ఆర్థిక సంస్థలపై ఆధారపడి బ్రతకమంటున్నవి. కావాలన్న అప్పుగా ధనం తప్ప వాటాగా లేదు అని అంటూ మొన్నటి వరకు ప్రభుత్వ అజ్ఞాయీషీ అక్రమాలతో నడచిన పబ్లిక్ రంగసంస్థల్ని స్వతంత్రంగా నిలబడినేడు ప్రైవేట్ రంగసంస్థలతో పోటీ పడాలని మంత్రాల్ని వల్లిస్తున్నది.

అపార సహజ వనరులున్నప్పటికీ మన పబ్లిక్ రంగ సంస్థలన్ని ఇలాడీలా పడిపోయాయి. మరొక కారణం ప్రైవేట్ రంగ సంస్థలు - ఆర్.జి.సి. రేమాండ్ డి.సి. ఆర్, డి.సి.యం- ధావర్ రిలయన్సు వంటివి కోట్లాది పెట్టుబడులతో వచ్చి పెద్దపేట పై కూర్చుంటున్నాయి. ఐరన్ విద్యుత్ ఎరువులు ఉత్పత్తి రంగాలు వీరి చేతుల్లోనికి వచ్చాయి. రానున్నాయి ఇక ప్రభుత్వ సంస్థలు చేయవలసిన ముఖ్య ఉత్పత్తులు ఏమున్నాయి. ఉత్పత్తి ఉత్పత్తులే మన ఆర్థిక సంస్కరణల పుణ్యఫలం ఇది.

1993-94లో ప్రైవేట్ రంగం (వివిధ కంపెనీలు) పబ్లిక్ ఇష్యూల ద్వారా (ప్రైమరీ ఇష్యూలు) పెట్టుబడి మార్కెట్ నుండి 20వేల కోట్ల రూపాయల్ని సేకరించుకున్నాయి. ఇక పబ్లిక్ రంగం మూతపడి మూల్గవలసినదే. పౌరవిమానయానం విద్యుచ్ఛక్తి- టెలికమ్యూనికేషన్ వంటి సేవారంగాల జాబితాలో జాతీయ బ్యాంకులు కూడ చేరబడుతున్నాయి. యు.టి. ఐ

గ్లోబుల్ బ్రస్టు లాంటి ప్రైవేటు బ్యాంకులు రంగ ప్రవేశం చేసినాయి. సమాజంలోని బలహీన వర్గాల సముద్ధరణకు తోడ్పడగల ప్రభుత్వరంగానికి క్రమేపి ఉద్వాసన ప్రైవేట్ రంగం స్థాపన విచ్చలవిడి మార్కెట్ పైరవిహారానికి స్వాగతం సామ్యవాద ఆర్థికవ్యవస్థకు - తిరుక్షవరం - ఉమ్మడి సంవదకు ప్రైవేటీకరణ ఉచ్చు తగిలింది. సోషలిజం ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఒక టెంకాయకొట్టి రిసోర్సుముబలైజైడ్ అండర్ మార్కెట్ మెకానిజం అని మనిషిని యంత్రం చేసి చూడబోతున్నారు. వల్లెక్ సెక్టార్ రూపకల్పన- ఇది ప్రగతికి అవరోధమని ప్రభుత్వ సంస్థలు అభివృద్ధికి ఆటంకాలని- ప్రభుత్వానికి గుది బండలని నేటి ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్నది. ప్రజాసమస్యల పరిష్కారానికి ప్రభుత్వంపై ఆధారపడరాదని తమకు తాము సాయం చేసికోగలిగే పరిస్థితిని మాత్రమే ప్రభుత్వం కల్పిస్తుందట.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో- కేంద్రం తన వాటాల్ని ఉపసంహరిస్తున్నది.

ఉదా :- ఇంజనీర్లు- ఇండియా LTD., గాస్ అధారిటీ ఆఫ్ ఇండియా LTD., ఇండియా టూరిజం డెవలప్ మెంట్ కార్పొరేషన్.

నిజానికి ప్రైవేటీకరణ- అంటేనే- వ్యక్తుల- లాభాపేక్షకు- ఒక పెద్దపీట వేసే విధానం- ఉమ్మడి సౌభాగ్యానికి ఉరితీత- సామ్యవాద వ్యవస్థకు తిరుక్షవరం.

నేడు- అవకాశం- ఆర్థికబలం ఉన్నవాడే- అంగడి మహారాజా ఇవి లేని వారు ఒక “అంగడి సరకు” తనను తను అమ్ముకోవడం తప్ప వేరే గత్యంతరం ఉండదు. నేటి మన స్వర్ణభారతి పరిస్థితి- దుస్థితి- ఇది.

4. అవకాశ అధికారాలు సంపన్నులకే - “ధారాదత్తం” :-

“అధికారం ప్రజలది” ఇదే ప్రజాస్వామ్యనినాదం అత్యధిక సంఖ్యాక ప్రజలు దుర్బర దారిద్ర్యంలో అజ్ఞాన చీకటిలో నివశిస్తున్నందున ఈ అత్యధిక జనాభాకొన్ని ప్రలోభాలకు లొంగి “ఏక్ దిన కాసుల్తాన్” గనే నేటికీ నిలచింది. సంపద విజ్ఞత ఏకమైన చోటికే అధికారం వెళ్తుంది కద. అధికారం అవకాశాలు ప్రజలకు ఎవరిస్తారు. సరిసమాన అవకాశాల కల్పన ధ్యేయమని ప్రభుత్వం చెపుతుంది. అయితే ప్రతిభా సామర్థ్యాల్ని కలిగినవారే ఆ అవకాశాల్ని అందుకుంటారు. మిగతా అవివేక బలహీనులు తప్పక మూలబడుతూ వుంటారు. అయితే వారికి చేయూతనివ్వాలా వద్దా! మానవతాదృక్పథం ఏది. సంఘసంక్షేమము - ఉమ్మడి సౌభాగ్యం మేరకు సేవ అన్న మన రాజ్యాంగ రక్షణలు గాలిలో కలుస్తాయి. అట్టడుగు ప్రజలది నేటికీ దుర్బర అడుగంటిన జీవనస్థాయి “ ఉన్నత విద్య”ను అందలేదు. పొందలేదు మరి అవకాశాల్ని ఎలా అందగలరు సమాజమున ఉన్నత విద్యను సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని పొందగలుగుతున్న సంపన్న వర్గాల వారికే అన్న అవకాశాలు అందుతున్నాయి.

అత్యధిక జనాభాజీవన స్థితి గతులు మారనిదే ఆర్థిక సుస్థిరత పొందనిదే-అవిద్య-దారిద్ర్యం అంతరించదు. ఈరెండింటిని అధిగమించినగాని స్వేచ్ఛ స్వతంత్ర్యోచన ఏ ఒకరికి దరికిరావు. అట్టడుగునపడి ఉన్న అత్యధిక సంఖ్యాకులకు అధికారం చేతికి వస్తేనే తప్ప వారి దుర్దశ దుస్థితి అంతం కాదు. అంతవరకు అల్పసంఖ్యాకవర్గానికి చెందినసంపన్నులే అధికారం చెలాయిస్తారు. అవకాశాలన్నింటిని-“స్వేచ్ఛా సమానత్వం” పేరిట అంగడిలో వారి విద్యను వారి స్వీయం ఆర్థిక శక్తిని పెట్టుబడిగా పెట్టి అందుకుంటారు. పైగా సమానవకాశాలున్నాయి. అందరూవేటివైన అందుకోవచ్చని పాటపాడతారు. అవిద్య దారిద్ర్యం ఉన్నవారు క్రిందపడతారు. వీటిని అందనూలేదు-పొందనూలేదూ-సమాజమున “సంపద” విజ్ఞతల్ని కలిగిన ఏ ఒకరు సంపన్నులే - సంపన్నులు అనివేరే వర్గం అంటూ ఉండదు. సమాజమున “వారు ధనికులు” వీరు నిర్దనికులు అన్న విభజన రేఖ నేడు చెరిగిపోయింది. కేవలం శ్రమ తప్ప వేరే పెట్టుబడి అవకాశాలు లేనివారు తవ శ్రమను యజమానికి అతని అభీష్టం ఇచ్చుమేరకు అందించడం తప్ప వేరే జీవన గత్యంతరం లేనివారు శ్రామికులని, నిర్దనికులని ఒకనాడు చెప్పబడినారు. అయితే నేటి ఆధునిక సమాజమున మార్కెట్ శక్తులు (డిమాండ్ సప్లయ) ఉత్పత్తుల సామర్థ్యాన్ని నిర్ణయిస్తున్నాయి. ఏ ఒకరి దయాదాక్షిణ్యాలవల్ల యజమాని దోపిడిమేరకుగాక స్వేచ్ఛామార్కెట్ అందరు అంగీకరించిన మేరకు వస్తూ ఉత్పత్తి వస్తూపంపిణీ

జరుగుతున్నాయి. సమాజమున ఎందరో సంపన్నులుగా లేరు అన్నది ఎంత నిజమో అందరూ నేడు నిర్దనికులుగా లేరన్నది కూడ అంతనిజమే.

అయితే ఈ నిర్దనికులు పేదలుగాక అట్టడుగనపడి అన్ని అవకాశాలు పొందగల ఉన్నతవిద్యను ఆర్థిక శక్తిని కలిగి లేని వారుగా ఉంటూకేవలం కనీసం జీవనస్థాయిలో మధ్య తరగతి జీవితం వెళ్ళ బుచ్చుతుంటారు. మార్కెట్ శక్తుల్లో లాండ్ లేబర్ కాపిటల్- ఆర్గనైజేషన్ వీటి ప్రాధాన్యత వీటికి వుంటుంది. అందువలననే ఆధునిక సమాజమున శ్రామికులు పేదవారుకాదు. నిర్దనికుల కారు. అవకాశాలు అధికారాల్ని తగిన స్థాయిలో అందలేని పొందలేని వారు మాత్రమే ఉన్నత విద్యను ఆర్థిక శక్తిని ఉండని వారు వీరి జీవన స్థితికేవలం గౌరవోక బెత్తెడుగా ఉంటుంది. వీరే బి.సి.లు

అందువలననే భారత రాజ్యాంగం ఆదేశిక సూత్రాల్ని రాష్ట్రాలకు జారీచేయడం ఇటువంటి వారిని ఉద్ధరించడానికే రిజర్వేషన్లు కల్పించి ఉపాధినివాసం, విద్య, ఆరోగ్యం, ఇతర జీవన సౌకర్యాల్ని కల్పించి వీరి ఇతోధిక జీవితాన్ని ప్రభుత్వం సాంఘిక సేవాకార్యక్రమాన్ని రూపొందించాలని కోరింది.

సామ్యవాద తరహాసమాజనిర్మాణం ధ్యేయమన్న మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థను నేడు కాదని మార్కెట్ ఎకనమీని ప్రైవేట్ రంగాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ సరళీకృత ఆర్థిక విధానం నేడు దిగుమతి అయింది. ఇకపై పెట్టుబడి రాజులకే పెట్టని అధికారాలు కోరని అవకాశాలు సంపన్నులకే సమాజమున గల సర్వోపభోగాలు యజమానులు గా వీరికెన్నో అవకాశాలు ఉంటాయి. ఇక శ్రామికులకు రైతులకు వ్యవసాయ కూలీలకు కనీస జీవన స్థాయిలో దినసరి వేతనాలలో జీవితాన్ని సరిపెట్టుకుపోవాలి. ఇక ఉన్నత విద్యకు ఆర్థిక శక్తిని పొందుటకు వారికి ఊపిరేది.

ఉమ్మడి సంపదకు - మరల - ప్రైవేటీకరణ ఉచ్చు బిగించిన - జనసేవాపథకాలకి జన్మదాతలెవరుంటారు జన్మభూమికి జాగృతి గాక ఆకలి, నిరోధ్యగం-సెగలు క్రమ్ముకుంటాయి. విదువదుల స్వర్ణోత్సవ భారతి- ఇప్పటికి బి.సి.లకు తగిన జీవన స్థితి గతుల్ని కల్పించలేక పోయింది-దురదృష్టభారతి-ముఖ్యము పల్లెభారతి.

5. వెనుకబడిన బడుగు బలహీనులకు నిత్యం - “దగా-మోసం” :-

సమాజమున అట్టడుగున పడి ఎట్టి అవకాశాలు లేక జీవశృవాల్లా-పడి ఉన్న అసంఖ్యాక బి.సి.లను బాగుచేయటానికి-దుర్భర దారిద్ర్యంతో - అజ్ఞానంలో-అల్లాడుతున్న దళితులను రక్షించటానికి-భారతరాజ్యాంగం కొన్ని రక్షణల్నిచ్చే వీరికి-జీవనోపాధిని- విద్యను సామాజిక రక్షణను కల్పించమని రాష్ట్రాల్ని కోరింది.

ఐదు దశాబ్దాలనుండి దేశాధికారాన్ని తన గుప్పిట్లో పెట్టుకొని ఇప్పటికి అరకోరనిధులు మంజూరు అందరిని ఉద్ధరించే “రిజర్వేషన్” విధానాలు కరువై తగిన నివాసం తినేతిండి కట్టబట్టలేక దళితులు బి.సిలు నిస్సహాయులుగానే వున్నారు. కొందరికి ఏదో కల్పించి అందరికి నేడు అన్నింటిని అంగడిలో పడివున్నాయి, స్వీకరించమంటున్నారు. స్వశక్తి పై నిలబడమంటున్నారు.

పంచవర్ష ప్రణాళికలు పదిమంది పెద్దలు బాగుపడటానికి బాగా ఉపకరించాయి. వెనుకబడిన ప్రజల జీవన స్థితిగతులు నేటికి అట్టడుగున పడివున్నాయి రాజ్యాంగరక్షణల్ని నిజాయితీగా అమలు పరచిన పాపాన పోలేదు. అణగద్రొక్కబడిన జనాలకు అన్నివిధాలా తగిన ఆశ్రయం రక్షణల్ని కలిగించాలని రాజ్యాంగంలోని 15,16,46 అధికరణలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నాయి. సాంఘిక అసమానతల్ని అంతం చేయాలని దరిద్రం అజ్ఞానం నిరుద్యోగాల్ని వెనుకబడిన తరగతులు దళితులలో తొలగించాలని రాజ్యాంగం ప్రత్యేకంగా ఆదేశించిన ఏదోనామమాత్రంగా ఉండటానికి ఒక గుడిసెను తాత్కాలికంగా కాస్తా ఉపాధిని ఆపై అరకోర అప్పు ఆర్థిక సహాయం రూపేన అందిస్తూ ప్రభుత్వం చేతుల్ని దులుపుకుంటున్నది. శాశ్వత జీవన భద్రతకు ఎట్టి గట్టి చర్యల్ని తీసికోలేదు. అసంఖ్యాక వెనుకబడిన తరగతులలో విద్యావంతులై నేడున్నది ఏ కొద్దిమంది మాత్రమే వల్లెల్లో నేటికి ఎంతోమంది దుర్భర దారిద్ర్య జీవితానికి చిహ్నాలుగా కన్పిస్తారు. వీరిలో ఏ నూటితో పది మంది బాగుపడి బట్టకడితే అదివారి స్వీయప్రతిభా చొరవల వలన అయిన అవి మా గొప్పే అని వీరుడుబ్బావాయించుకొని అధోగతి లోనున్న 90% మంది బి.సిల్ని ఉద్ధరించే ప్రయత్నాలేలేవు.

ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు రథసారధులమని ధనస్వామ్య వ్యవస్థకు ఊపిరి పోస్తున్నారు. సమసమాజస్థాపనకు సంస్కరణలోని బి.సిలకు ప్రత్యేక కాలనీలను నిర్మించి ఊరికి దూరంగానే వుంచుతున్నారు. దళితులు స్థానిక దేవాలయాల్లో నిర్భయంగా ప్రవేశించటానికి ఇప్పటికి అవకాశాలు లభించలేదు. ప్రభుత్వ బంజరుభూముల్ని అందిన దళితులు కొందరే మిగతా అందరి మాటేమిటి! చిన్నచిన్న వృత్తుల్ని కల్పించడం. ఉత్తుత్తి మాటలే స్వయం ఉపాధి

పథకాలు “ఎడారిలో ఒయాసిస్సుల్లా” దర్శనమిస్తుంటాయి. అందరిని ఉద్ధరించేపథకాల కావాలి. కొందరు ప్రభుత్వం మిన్నకుండినను బాగుపడతారు. అదిసంఘపరిణామ చరిత్ర ఇది ఎవరి గొప్పధనంకాదు.

ఇక దళిత జనులలో ఇప్పటికే ప్రత్యేకమైన వృత్తులు ఏర్పడలేదు. వృత్తినైపుణ్యము అలవడలేదు. విద్యలు సాంకేతిక నైపుణ్యం సంగతి మరోఘోరం. ఆర్థికంగా బలహీనులు ప్రభుత్వం ప్రచారపథకాల్ని తప్ప అభివృద్ధి పథకాలు ఏనాడు అమలుపరచలేదు. దళితులనందరిని ఉద్ధరించి తీరాలని రాజ్యాంగం మరి ఆదేశిస్తూ వీరిలో ఎవరోచదువుకున్న దలచిన వారిని చదివిం చే ప్రయత్నం నిర్బంధవిద్యావిధానం కనీసం వారి వరకైన అమలు పరచలేదు. దళితుల్ని ఆర్థికంగా వట్టిప్తమైన జీవనస్థితిగతులకు తగిన పద్ధతుల్ని అమలు పరచక నిత్యం కూలినాలిజేసుకొని బ్రతకమని ఉపాధిపదకాల్ని ఎరవేస్తున్నది కొన ఊపిరితో బ్రతకడమే వారికి “భాగ్యం” తప్ప పరిపూర్ణ జీవన సౌభాగ్యంవారికి ఇప్పటికే అందలేదు. ఇది మనదేశ దౌర్భాగ్యం పాలకుల స్వార్థ ప్రయోజనాలకు మచ్చుతునక. వ్యవసాయక , పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులు వినా ఊరుబాగుపడదు. నీటిపారుదల పరిశ్రమల స్థాపన వినా ఇది సాధ్యపడదు. సామ్యవాద తరహా సమాజా నిర్మాణానికి లోగడ ప్రభుత్వం మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఎన్నుకొంటే నేటి ప్రభుత్వం మధ్యేమార్గం అంటూనే ఆర్థికవ్యవస్థకునిప్పుపెట్టి సరళీకృత ఆర్థికవిధానం అంటున్నది. ఉన్న ఆకాస్తా సోషలిష్టు ఎకనామీని ఊడబెరికి ఎవరి ప్రతిభాసామర్థ్యాలు మేరకు వారు బ్రతకండని “మార్కెట్ రాజ్యానికి” తలుపులు తెరచారు.

సంక్షేమరాజ్యం చివరికి జనసంక్షోభ రాజ్యానికి దారితీస్తున్నది. ఉమ్మడిసంపద ఊరందరిదీ అన్నదిపోయి ఉన్నవారిదే ఉమ్మడిసంపద పై పట్టు అధికారం పాలన అని మరల ఉత్పత్తి సాధనాల్ని ప్రైవేట్ సంస్థలవ్యక్తుల అధీనంలోనికి నెట్టబడుతున్నది. ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఇవ్వగలరాయితీలుండవు. అందగల ఉమ్మడి సౌభాగ్యం ఉండదు. పెట్టుబడి పథకాలకే తప్ప జనసేవపథకాలకు మరి అవకాశంలేదు. సమాజపరంగా అణగద్రొక్కబడి దోపిడీకి సరియైన అసంఖ్యాక దళిత జనం వెనుకబడినతరగతులు మార్కెట్ శక్తులు డిమాండ్ సప్లయ దయాదాక్షిణ్యాలమేరకు జీవించాలి తప్ప ప్రభుత్వంగాని పబ్లిక్ రంగం గాని వచ్చి ఇక వయి వారిని ఆదుకుంటుందన్నది వట్టి మాటలలో తప్ప చేతులలో ఇక పై సాధ్యంకాదు సాంఘిక సంక్షేమకార్యక్రమాలు కూడ ఇక పై సొమ్ములు చెల్లింపు మేరకు ప్రజాసేవలు అన్న రూపాల్ని సంతరించుకుంటాయి. దళితులకు వెనుకబడిన తరగతులకు ఇక పై దక్కగలది దౌర్భాగ్యం-దుర్భర జీవితం-దగా-మోసం-తప్ప దర్జాగా దైర్యంగా బ్రతకటానికి తగిన ఆర్థికస్థితిగతులు ఉండనే ఉండవు. స్వర్ణోత్సవభారతీ ఇకనైన ఉద్ధరించు దళితుల్ని-బి.సిల్ని.

6. విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలకు-దేశం-“కష్టార్పణం” :-

రాజకీయ ఆర్థికస్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించిన భారతావని మరల విదేశీ ఆర్థిక బానిసత్వంలోనికి తలదూర్చుటానికి ప్రైవేటీకరణకు వట్టంగట్టి సోషలిజం భావనలకు చరమ గీతం పాడుతున్నది. దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు తూట్లుపాడిచి రక్షణ పారిశ్రామిక విధానాన్ని రద్దుపరచుకొని విదేశీ ఆర్థిక సంస్థలు విచ్చలవిడితనానికి మార్గం తెరచి నూతన సరళీకృత ఆర్థిక విధానమని పేరు పెట్టింది. చివరకు బహుళజాతి విదేశీ ఆర్థిక సంస్థల్ని మన దేశంలోనికి అనుమతించింది.

దానకర్ణులనిపించుకొని ధర్మదాతలుగా పేరుగడించిడానికి విదేశీయులైన ప్రవాస భారతీయులై ఇచట పెట్టుబడులు పెట్టడానికి రాలేదు-రారు. తగిన లాభాల్ని స్వప్రయోజనాన్ని తమ పెట్టుబడులపై సాధించుకొని తరలివస్తున్నారు. అంతిమ ఆశయం “లాభాలవేట” స్వీయ విలాస జీవితాలకు విందులకు వినోదాలకు తరతరాలకు సరిపడే స్వీయఆస్థుల సంపాదన తప్ప మన సామాజికి ప్రయోజనం వట్ల బరువు బాధ్యతలు వారికే మాత్రం ఉండవు.

స్వదేశీ పెట్టుబడి మార్కెట్లో ప్రవేశించిన విదేశీ పెట్టుబడులు ఆర్థిక సంస్థలు క్రమేపి సహజంగా ఆర్థికవంతమైన పరిపుష్టిగలవి గావున మన మార్కెట్ వ్యవస్థలో మహారాజాల్లా మారతాయి. పెట్టుబడి వాటాల్ని అందిన మన మార్కెట్లో శక్తివంతమైనదిగా నిలచిన విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలు కంపెనీలు మన ఆర్థిక సార్వభౌమాధికారానికి మంగళహారతిని వడతాయి.

ఇది మన స్వదేశీ ఆర్థిక స్వావలంబనకు అపాయకరం-స్వయం సమృద్ధికి అరిష్టం సిద్ధాంత ప్రాతిపదికగల సామాజిక పునాదికి ఎసరు మన సంస్కృతి మట్టిపాలు మనదేశ ప్రయోజనాలు నిర్వీర్యం సామ్యవాద దిశలో అర్థశతాబ్దం పయనించి అడుగు ముందుకు వేయలేని అప్రజాస్వామ్య నిరంకుశ పాలన వలన విదేశీయులు పెట్టుబడులు వచ్చి మనల్ని ఉద్ధరిస్తాయోమోనన్న ఉబలాటంలోపడి ఇచ్చిన పిలుపు మన గెలుపు కాదు. దేశానికి పట్టిన దౌర్భాగ్యపు మలుపు అంతేకాదు మన దేశ ఆర్థిక విధానానికి ఒక కుదుపు జాతి జీవన స్రవంతిలో విదేశీ ఆర్థిక శక్తులు ప్రవేశించి పాగావేసిన ఫలితంమన ప్రత్యేకత సన్నగిల్లడం-మన పెరటిలో చెట్లునాటి వండ్లనువారుకోసుకొని పోవటానికి వన్నిన పద్మవ్యూహం విదేశీ బహుళ జాతి సంఘాల ప్రవేశం ఈ వ్యూహం ఎత్తుగడలోనుంచి చిక్కేక మరల తన గమ్యానికి తిరిగి రాలేక పోయిన అభిమన్యులమే కాగలం. అంతర్జాతీయ పెట్టుబడుల జూదం ఆర్థికంగా

బాగువడిన దేశాల మధ్య మంచి రక్తికరంగాలవుంటుంది. ఉండొచ్చు. వర్తమాన దేశానికి అభివృద్ధిచెందిన దేశానికి వర్తకవాణిజ్యాలసంధి ఆషామాషీతమాషాకాదు. గొంతుకు ఆర్చుకు పోవడం తప్పనోటిదాహం తీర్చేదిగానుండదు. వంగి లొంగి బానిసగా బ్రతకడం తప్పవేరే దారి కన్పించదు.

విదేశీ బ్యాంకులు బహుళజాతి ఆర్థికసంస్థలు మన దేశ ప్రాధాన్యతా రంగానికి చెందిన వ్యవసాయరంగంలో పెట్టుబడులు పెట్టడానికి సుతరాము అంగీకరించవు. అసలు వాటి దృష్టిలో కొన్ని రంగాలు ప్రధానమైనవి. మరికొన్ని అప్రధానమన్నవిగా ఉండవు. ఏ రంగం ప్రాధాన్యతగలది అన్నది (డిమాండు సప్లయ) మార్కెట్ శక్తులే నిర్ణయిస్తాయి. రాజకీయ శక్తుల జోక్యాన్ని సుతరాము అంగీకరించవు. లేనిచో మూటాముల్లె కట్టుకొని, మనల్ని అగాధాల్లోనికి నెట్టిమరి వెనుదిరిగి స్వదేశాలకు చిత్తగిస్తాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాల అభివృద్ధిని విదేశీపెట్టుబడులకు అందవు. వారికి లాభాపేక్ష స్వప్రయోజనసిద్ధి మఖ్యం తప్ప మన గ్రామీణ ప్రాంతాలు 70% ప్రజలు నివసిస్తున్న గ్రామీణ భారతి బాగువడనిదే దేశం ఎలా అభివృద్ధిలోనికి వస్తుంది. ఇందుకు ఉదాహరణ ఈ కంపెనీలు తరచుగా-విద్యుత్ ఇందనం-సాప్లవేర్, ఆహారపదార్థాలు-చమురు-టెలికాం, భీమావంటి రంగాల్లో వచ్చి తిష్టవేస్తాయి-వీటివల్ల మనదేశానికి మౌళిక ఉత్పత్తుల విజయం లభించదు.

విదేశీ బహుళజాతిసంస్థలు అనగానే వాటికి ఒక ప్రత్యేకమైన హక్కులు బలదర్బాలుంటాయి. స్వప్రయోజనాలుంటాయి. బహుళజాతి కంపెనీలు సాదరంగా సాధారణ ప్రజల జీవనస్థితి గతుల్ని ప్రభావితంచేసే వారి పై గుత్తాధిపత్యాన్ని సంపాదిస్తాయి. ఇప్పటికీ కొన్ని ఔషధాలు మొక్కల రకాలు జీవరాసులు వ్యవసాయోత్పత్తులు భవిష్యత్తు పరిశోధనలపై వీటిపెత్తనం రానే వచ్చింది.

ఇప్పటికే మన ఆర్థిక సంస్థలు చాలావరకు చతికిల వడ్డాయి. గ్రామీణ పరపతి వ్యవస్థ-చిన్నాభిన్నం-సహకార ఆర్థిక వ్యవస్థ చప్పబడింది-జాతీయ బ్యాంకుల మితిమీరిన అప్పులబకాయిల వసూళ్ళతో ఆరాటవడుతున్నాయి. ఇందుకు తోడుపెట్టుబడి మార్కెట్ ద్వారాలు తెరుచుకున్నాయి. ఈక్విటీ షేర్లు-వల్లిక్ ఇష్యూలు బాండ్లుఅమ్మకం-కొనుగోలు రాజ్యం స్వేరవిహారం చేస్తున్నది. ఇక అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంస్థలు వరల్డుబ్యాంకు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి గాట్ బహుళ జాతి ఆర్థిక సంస్థలు కంపెనీలు వరుసకు అక్కా చెలెళ్ళు. పెట్టుబడికి తగిన ఆదాయం లాభార్జన లేనిదే రానిదే మన వ్యవసాయరంగానికి ఋణాల్ని మంజూరు చేయటానికి సుతారాము అంగీకరించని ఈ ఆర్థిక సంస్థలు మనదేశాభివృద్ధిని కోరే సంస్థలా!

ఇందువలన విదేశీ బహుళజాతి ఆర్థిక సంస్థలు మన దేశ పెట్టుబడి మార్కెట్‌లోనికి ప్రవేశించిన, హరవిలాసం గాక శివతాండవం ప్రత్యక్షం-తరతరాలుగా అట్టడుగున పడి విద్య విజ్ఞానం లేక ఆర్థికంగా క్రుంగి జీవిస్తూవస్తున్న మనదేశ జనోర్ధణకు మరికొంతకాలం రాయితీలు సబ్సిడీలు అవసరం ఆర్థికంగా నిలద్రొక్కుకోవాలన్న ఇంతకన్నవేరే దారితోడు. స్వేచ్ఛా వాణిజ్యానికి మార్కెట్ స్వేచ్ఛకు అరులుచాచి విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలకు మనదేశంలో స్థానం కల్పించడం చేచేతులా తెలిసి తెలిసి మన స్వదేశీయ ఆర్థిక స్థితిని - మన సంస్కృతిని చిన్నాభిన్నాం చేయడానికి సిద్ధపడటమే కాగలదు.

బహుళజాతి సంస్థలు- ఇంటలెక్టువల్ ప్రోఫర్టేపేరున- మన సాంప్రదాయక- వనరులైన వేప- వసుపు- బాసుమతి బియ్యం లాంటి వాటిని తమ స్వంతం చేసికోవటానికి కుట్రవన్నారు.

నాడు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యసాధనకు ఆంగ్లేయులకు- పోరాటం సలిపాం- నేడు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్య సాధనకు బహుళజాతి సంస్థలతో పోరాటం సలవవలసి వస్తున్నది.

భారత వ్యవసాయ రంగానికి బహుళజాతి గండం తప్పినట్లుగలేదు దేశంలో బహుళజాతి సంస్థల ప్రవేశంలో- భవిష్యత్‌లో వ్యవసాయ రంగంలో సంక్షోభం తప్పదు.

విదేశీయుల వత్తిళ్లకు తలొగ్గి- ఆహారపంటల్ని తృణీకరిస్తూ- వాణిజ్యపంటలవైపు మొగ్గుచూపుడం ప్రారంభమైనది- దేశీయ పంటల ఉత్పత్తిని దెబ్బతీయడమే- బహుళజాతి సంస్థలకు- కుట్రలో ఒక భాగం.

7. దేశస్వావలంబన-స్వయంసమృద్ధికి - “మంగళహారతి” :-

దేశస్వాతంత్ర్యానంతరం దేశ “స్వావలంబన” స్వీయ “స్వయంసమృద్ధి” దేశ ప్రగతి ప్రథమ లక్షణాలుగా గుర్తిస్తే నేడు ఈ రెండింటిని దేశ ఆధమ లక్షణాలుగా గలవిగా బయటకు నెట్టబడుతున్నవి. స్వీయ అను “వధం” గాక “ప్రవంచ” మనే పదాన్ని వీటికి జోడించ సిద్ధపడుతున్నారు. వినటానికి ఇదొక నోబుల్ శాంతిబహుమానంగా కనబడిన ఆచరణలో అన్ని అడ్డంకులు వినాశనాలు తప్ప అన్యధాకాదు- ఒక కథ వినండి.

ఒక ఊరిలో గల జనులెల్ల ఒక చోటసమావేశమై ఎవరికివారు స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధికి పాటు పడటంగాక ఊరెల్లరు ఊరంతటికి స్వావలంబనస్వయం సమృద్ధిని చేకూర్చటానికి నిర్ణయించి ఆ మేరకు ఉత్పత్తుల్ని సాధించి ఒకచోట పోగు పోసారు- దీని “పంపకంలో” “పథకాలు” వచ్చాయి అసలీ ఉత్పత్తులకు ఆధారం భూమి అంటూ భూమి గల వారెల్ల వారికి రావలసిన భాటకమును పోగునుండి తీసికొని వెళ్లారు. ఇంతకు మేము మదుపు పెడితేనే ఈ ఉత్పత్తులు పంటలు అంటూ వారికి రావలసిన ఆమేరకు మదుపుదారులు ఉత్పత్తిలో వాటా ఎత్తుకు వెళ్లారు. ఎందరెన్ని విధాల ఉవయోగపడిన “మాశ్రమ వలన వచ్చినవే ఈ పంటలు ఉత్పత్తులు అని వారికి రావలసిన కూలీ వాటాను శ్రామికులు ఎత్తుకు పోయారు. బాబూ ఈ పంటలు ఉత్పత్తుల్ని పండించి ఇలా ఒక చోట ప్రోగుచేయటానికి మంత్ర దండంకాదు. మా యాజమాన్యత పెద్దరికం అనివారికి రావలసిన వేతన బాగాన్ని వారు సంధించుకున్నారు.

అంతటితో అచ్చట ప్రోగుపోసిన ఉత్పత్తులన్ని హరించుకుపోయాయి. పై నాలుగు విధాలవారుగాక దేశ ప్రజలెల్లరు ఏ ఒకరు మిగలక చేరిన-సమస్యలేదు- ఈ నలుగురిలో చేరని-చేరలేని అవకాశాల లేమి గల భారత్ వంటి దేశంలో- ప్రోగైన పంటల ఉత్పత్తుల్ని పొందాలని వారికి రావలసిన క్రమమైన న్యాయవాటారాలనివచ్చిన మిగతా వారెల్లా అలా చూస్తూ నిశ్శబ్దంగా నిలచిపోయారు. కారణం వారు తీసుకొని పోవటానికి అచ్చట మిగిలింది ఏమీలేదు కదా ఆ ఊరినే ప్రవంచంగా భావిస్తే మన ఇండియా కూడా చివరికి ఇలానే విస్తుపోయే వరిస్థితిని తెచ్చిపెట్టుకొంటుంది. కారణం ప్రవంచ ఉత్పత్తి స్థాయిలో ఇండియా ఉత్పత్తిస్థాయి సరియైన ప్రాతినిధ్యం వహించలేదు. ఒకదేశ స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధికి సిద్ధాంత ప్రాతిపదిక గల సామాజిక పునాది అవసరం సాధారణంగా మన ఉత్పత్తుల సామాగ్రి మన ఆచార సాంప్రదాయాలకు వృత్తుల నైపుణ్యానికి అనుగుణమైనవిగా ఉంటాయి. నిజానికి కొన్ని పరిశ్రమలు మన సంస్కృతికి ఆదారంగా నిలుస్తాయని చెప్పినా అతిశయోక్తి కాదు. మనదేశం అన్నమన గ్రామీణ భారతి తప్ప అన్యధా కాదని అందరికీ తెలుసు. గ్రామీణ భారతిలో

ఉన్నదే సన్నకారు రైతులు, గ్రామీణ గృహవృత్తులవారు, చిన్నవ్యాపారులు, వ్యవసాయక కూలీలు, వీరెల్లరు స్వావలంభనను సంతరించుకొని స్వయం సమృద్ధిపొందాలన్న వారు చేసే వ్యాపారరంగాల్లో, వ్యవసాయరంగంలో వారు సాధించుకొనగల ఆర్థిక అంశాలు ఉండాలి. వీరిలో నైపుణ్యం పెరిగనిదే ఉత్పత్తులు పెరగవు. సాంకేతిక విజ్ఞానం లేనిదే అభివృద్ధి గోచరించదు. తగిన ఆర్థికస్థితిగతులు స్వీయోత్పత్తి సాధనలోక్రమములో అభివృద్ధిని సాధించినపుడే సాధ్యము విదేశీ సాంకేతిక నైపుణ్యం- ఆర్థికసహాయం-విజ్ఞానం-వీరికి అందవు. అందుకోలేరు అందినవారు వాటిని ఉపయోగించుకొనే విద్యను ఆర్థికశక్తిని కలిగి ఉండరు. నిజానికి వారిలో హెచ్చుమంది ఏ ఒకరు 2 హెక్టార్ల భూమిని మించి కలిగి ఉండరు. వీరినైపుణ్యం-సామర్థ్యం వీరి సాంప్రదాయక వృత్తుల మేరకే పరిమితం.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు వెలసే ఇతోధికంగా వారిని అన్నివిధాలుగా లాభార్జన-ద్రవ్యాపేక్ష ప్రక్కకునెట్టి సేవాభావంతో వీరిని ఆదుకుంటేనే తప్ప వారి జీవన ఉపాదులలో జీవిక ఏర్పడదు ప్రైవేట్ రంగసంస్థలు కూడా వీరికి తోడ్పడగలవని మనం భావించడం దేశోద్ధరణకే ఈ సంస్థలు వెలసాయని విశ్వసించి నమ్మాలి. ఉత్పత్తి విధానాలు మారిన తక్షణం మన విశ్వాసనమ్మికలు సడలిపోతాయి. ఆర్థికాపేక్ష - ఆసక్తి పెరిగి జనాలలో మానవతా భావం కాక స్వీయాభివృద్ధి రాగాలావన పెరుగుతుంది. భౌతికాపేక్ష అంకురిస్తుంది తస్మాత్ జాగ్రత్త- జాగ్రత్త. ఇప్పటికి భారతావని గ్రామీణభారతి బ్రతికి బట్టకట్టలేకపోవడం ఏ వృత్తులలోవారు జీవిస్తున్నారో - ఆవృత్తులు వికసించలేకపోవడం లేదా - అవి కుదించుకుపోవడం లేదా - వీరికి అందుకు ప్రత్యామ్నాయంగా వేరే వృత్తుల్ని వాటిస్థానంలో నెలకొల్పగల సత్తువ-వివేకం సంకల్పం ప్రభుత్వ పరిపాలకులలో లేకపోవడం తప్ప అన్యథాకాదు.

స్వావలంభన స్వయంసమృద్ధి-అనేవి సునాయాపంగా ఇతరులపై ఆదారపడి జీవించాలన్న మనస్సంకల్పం ఉన్నవారికి ఎన్నడూ చేకూరవు. స్వశక్తి స్వయం ప్రకాశం నేటికి వికసించని బానిసవిద్యను ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తూ వస్తూన్నది తప్పించి అందరికీ అన్నం పెట్టే విద్యను వృత్తి విద్యలను విజ్ఞానాన్ని సాంకేతిక ప్రగతిని ఇప్పటికి అందించలేక పోతున్నది. నేటివల్లభారతి భానిస భారతి నిరుద్యోగభారతి అజ్ఞానభారతి-నైపుణ్యం-సాంకేతిక విజ్ఞానం, పెట్టుబడులలో అను నిత్యం క్రుంగిపోతున్న "విషాద భారతి" మనవల్ల భారతి - ఇటువంటి దరిద్రభారతి బాగువడాలని నేడు మనపాలకులు, సరళీకృత ఆర్థిక విధానమును అమలుపరచజూస్తున్నారు. మాలిగే నక్కపై తాటిపండు అన్నట్లు. దరిద్ర భారతి ఇది ఉపకరిండు గాక ఉపకరించదు.

వల్లభారతి-రైతాంగభారతి స్వేచ్ఛావాణిజ్య విధానాలపేరిట భారతదేశం తన ఆర్థిక అస్తిత్వానికి తిలో ధకాలను ఇస్తుంది. మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా బ్రతకడం నేర్చుకోమంటున్నది. స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధి ఎవరికి వారే పొందాలని అంటున్నారు ఎన్నో అవగుణాల్ని దశాబ్దాలుగా మన ఆర్థికవ్యవస్థలో అంకురించినవి. ఈనాడు అమాంతం వెంటనే అంతమవుతాయా! రాజకీయబానిసత్వం కూడదని ఆర్థిక లొంగుబాటు ఆత్మవంచన అని ఒకనాడు ప్రవేశ పెట్టిన మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థనే నేడు వారుకాదంటున్నారు.

విదేశీపెట్టుబడులు-వ్యాపారరంగంలో స్వేచ్ఛ, అన్ని విధాలా బలహీనమైన ఆర్థిక వ్యవస్థను ఎన్నడు బాగువరచవు. ప్రపంచద్రవ్యమార్కెట్లో సంచరించే బలమైన శక్తుల ఆదిపత్యానికి ఇది తట్టుకొని నిలబడలేదు-తట్టుకొని నిలబడటానికి తనకొక సిద్ధాంతప్రాతి పదిక లేదు కథ-సన్న చిన్నకారు రైతులు స్వదేశీ వ్యాపారులు సన్నగిల్లక తప్పని పరిస్థితి వీరి ప్రయోజనాల్ని రక్షించే పథకాల ఆటను ఇక పై ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ కొనసాగనివ్వదు మనతో కుస్తీ పట్టటానికి బరిలోనికి దిగుతుంది.

అందుకే మన ప్రభుత్వరంగసంస్థలు మూలబడుతున్నాయి ప్రైవేటు రంగసంస్థల్ని పెట్టుబడి మార్కెట్లో తట్టుకొని నిబడుట మాటల వలన సాధ్యంకాదు. ఆచరణలో ఆర్థిక శక్తులు పనిచేయాలి. ఎలక్ట్రికల్ గోల్డెన్ హిండ్ షేక్ పేరున లక్షలకొలది శ్రామికులు బయట పడుతున్నారు. సమారు 5వేల కోట్లు విదేశీ పెట్టుబడులకు ప్రభుత్వం ఆమోదం తెలిపింది. ప్రభుత్వం ప్రభుత్వరంగసంస్థలనుండి తనవాటాలను డిజిన్వస్టెమెంట్ పేరుతో వెనుకకు మరలి వస్తున్నది ప్రజా సేవకు ఉద్దేశించినవి ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు ప్రైవేట్ వ్యక్తుల సుఖశాంతులకు ఏర్పడినవి ప్రైవేట్ రంగ సంస్థలు అన్న అతిశయోక్తిలేదు.

అంతేగాక ఉన్న ఊరు విడచినవాడు ఉట్టికి నట్టికి తప్పిపోయిన పామెతలా నీక్షణంలో ఈ విదేశీపెట్టుబడులు వెనక్కి మరలిన మరల మన స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధి మన చేతుల్లోకిరావు. 1992లో దేశీయ పరిశ్రమలకు రక్షణలనిచ్చి సబ్సిడీలనిచ్చిన ప్రభుత్వం నేడు పరిశ్రమల్ని హఠాత్తుగా స్వావలంబన స్వయం సమృద్ధిపై ఆధారపడాలని హెచ్చరిస్తున్నారు ఊదా :- కోరమండల్ గోదావరి, ఎరువుల కర్మాగారాలు పరిస్థితి చూడండి.

బహిరంగ మార్కెట్ విధానం వేరొక ప్రక్క “ప్రజావస్తు వంపిణి” జోడుపడవల ప్రయాణంఎన్నిటికి సాధ్యంకాదు ధనిక ప్రపంచ మార్కెట్ వ్యవస్థలో నిర్దనిక భారతదేశ మార్కెట్ వ్యవస్థ కాలిడి దేశ స్వావలంబనను దేశీయ స్వయం సమృద్ధిని సాధించగలదనుకోవటం ఆకాశంలోని చుక్కల్ని లెక్కించగలమని అనుకోవటం తప్ప అన్యధాకాదు.

మూల పరిశ్రమలైన, ఇనుము ఉక్కువిద్యుత్ ఎరువులు రైల్వేలు, బ్యాంకులు, భారీప్రాజెక్టుల్ని ప్రైవేట్ రంగానికి అప్పగిస్తు అప్పగించటానికి పథకాల్ని సిద్ధపరుస్తూ మనం ఇంకా దేశ స్వావలంబనను స్వయం సమృద్ధిని సాధించుకుంటామని చెప్పిన నమ్మటానికి ఇంకా ఎవరు మిగిలి వుండరు.

దేశం-స్వయం సమృద్ధిని కలిగి ఉండాలి అనడం-స్వావలంబనతో విలసిల్లాలని చెప్పడంలో అర్థం-వ్యక్తులు- వీటిని కలిగి ఉండాలని కద-

దేశజనభాలో 75% వ్యక్తులకు- ఏయేవృత్తులలో నైపుణ్యం-సామర్థ్యం కలిగి ఉంటారో ఆయా సాంప్రదాయక వృత్తుల్ని ప్రోత్సహించక- ఆదేశంలో స్వయం సమృద్ధిని కలిగి ఉంటుంది.

దేశజనాభాలో కనీసం 10% జనాభాకూడా, తర్ఫీదు పొందని-అనుశృతిగ అందని- హైటెక్-సాంకేతిక విద్యలలో రాణించాలని పథకాల వేయడం-నిజానికి- ఐదుపదుల స్వర్ణోత్సవ భారతి స్వయం సమృద్ధికి మంగళహారతి తప్ప గురేమికాదు.

8. డంకెల్ ఒప్పందానికి తలోగ్గిన - “రైతాంగవ్యతిరేకి” :-

“అన్నదాత అనాదిగా అన్యాయాలకు గురి అవుతునే ఉన్నాడు. రైతురాజుని? భుజం కొట్టి పొంగించి కట్టించి వండించిన వంటలకు గిట్టుబాటు ధరల నివ్వడం లేదు. మద్దతు ధరల్ని ప్రకటించలేదు. చౌకగా మార్కెట్లో మధ్య దళారులు చల్లగా వాటిని సంగ్రహిస్తున్నారు. మన ఆర్థికవ్యవస్థలో ప్రధాన భూమిక వహించగల వ్యవసాయరంగంలో ఉన్నవారు ఆర్థికంగా చిక్కిముణగ్రస్తులౌతున్నారు. అసంఘటిత రైతాంగం ఉద్యమించే లేక కొన ఊపిరితో జీవిస్తున్నది. అన్యాయాన్ని తగిన రీతిని ఎదుర్కోనలేక పోతున్నది.

ఇన్నేళ్ల తదుపరి కూడ ఉన్న ఆకాస్తా ఆర్థిక స్థితిగతుల్ని గుల్లచేయటానికి ప్రభుత్వం డంకెల్ ఒప్పందానికి తలోగ్గింది. ప్రపంచదేశాల మార్కెట్ను తట్టుకొని నిలబడి సన్నకారు చిన్నకారు రైతాంగాన్ని నిలద్రొక్కుకోవాలని నేడు కోరుతున్నది.

మన దేశరైతాంగం వండించిన వంటలు మన దేశరైతాంగ “సొత్తువిత్తులు” అయితే వీటిపై పేటెంటు హక్కులు పొందాలని బడాధనిక దేశాల వ్యూహం ఎత్తుగడ మననుండి తగని రాయితీలనందాలని మన దేశజాతీయ సంపదలపై లాభాలనార్జింపజూస్తున్నాయి.

వృత్తినైపుణ్యం సాంకేతిక విజ్ఞానం ఆర్థికశక్తి కొరవడిన నేటి మన భారతరైతాంగం అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో ప్రవేశించి అభివృద్ధి చెందిన దేశాలరైతాంగంలో పోటీపడి సన్నకారు చిన్నకారు రైతాంగాన్ని అధికోత్పత్తుల్ని సాధించమంటున్నది. ధనిక దేశాల చెంత చేరిపోదామన్న ఉబలాటమే తప్ప వాటిని ఎదుర్కొనే అవకాశాలు ఉత్పత్తి సామర్థ్యం నైపుణ్యత ఆర్థికబలం ఈ చిన్న-సన్నకారు భారత దేశ రైతాంగానికి ఉన్నదీ లేనిదీ వీరు చూడనేలేదు.

ధనిక నిర్ధనిక దేశాలమధ్య పోటీవాణిజ్యమా! బలహీన దేశాల ప్రకృతి సంపదను సంపన్నదేశాల స్వాధీనం చేసికోవాలన్న దురాశ ఆకాంక్ష తప్ప ఇందులో సర్వజన శ్రేయోదాయకత ఏమీలేదు. విదేశీ రాజ్యాలు తమ ఉత్పత్తుల్ని మన మార్కెట్లో అమ్ముటకు పన్నినమాయాజలం విశ్వజనసమ్మోహనం “గాట్ డంకెల్ ఒప్పందం” విత్తనాలు వ్యవసాయోత్పత్తుల కొనుగోలుకు ఇక పై హెచ్చుమొత్తాల్ని చెల్లించాలి. ఆహారోత్పత్తులలో మన మెంతటి స్వయం సమృద్ధిని సాధించిన విదేశీయులనుండి 3% ఆహారధాన్యాల నిల్వల్ని దిగుమతి చేసుకొని తీరాలి. మార్కెట్ వస్తువులు అంటే ఇండియన్ మార్కెట్కాదు. “ప్రపంచ మార్కెట్ డిమాండు సప్లయి మేరకు ఉత్పత్తుల విజృంభణ అమ్మకం తప్ప రాజకీయ శక్తులు ఇందులో జోక్యం చేసికోవటానికి అమెరికా పెత్తనం అంగీకరించదు. మార్కెట్ ఫ్రీ ఎకనమీ అనిదీని ముద్దుపేరు.

1995 1వ తేదిన ఏర్పడగలWorld Trade Organisation మేరకు డంకెల్ ఒప్పందం అమలుకాగలదు. ఆహారోత్పత్తుల మొత్తం విలువలో 10% మించి సబ్సిడీల్ని రైతాంగానికి అందించడానికి ఇక ఆవకాశంలేదు వ్యవసాయ పరిశ్రమలకు రక్షణ గిట్టుబాటు ధరలు మద్దతు ధరలు ప్రకటన ఇక మనం మరచిపోవలసినదే మానవతా విలువల మేరకుగాక సమాజ శ్రేయోభివృద్ధి సాధన మేరకు గాక వ్యవసాయక ఉత్పత్తులు ఇక పై “ఆర్థిక శక్తుల” రాటుపోటుల మేరకు ఏర్పడతాయి.

డంకెల్ ఒప్పందంలో ముఖ్యమైనది సుంకాల తగ్గింపు విధింపు ఏ దేశం ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఏ వస్తూత్పత్తి పై సుమారు సుంకానికి మించి! విధించటానికిWorld Trade Organisation సుతరాం అంగీకరించదు దేశ ఎగుమతుల దిగుమతుల కట్టడి కంట్రోలు ఇకపై వరల్డు ట్రేడ్ ఆర్గనైజేషన్ చేతులల్లో ఉంటాయి. మనదేశ రైతాంగానికి చావుదెబ్బ వ్యవసాయ రంగానికి అరిష్టం దేశ ప్రయోజనాలకు తీరని హాని గాల్ పేరున దేశాన్ని బడా దేశాలకు తనఖా పెట్టడం తప్ప అన్యధాకాదు ప్రపంచ ఆర్థిక సంస్థలు వరల్డ్ బ్యాంకు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి గాల్ల బట్టి ఇక మనదేశం భూ ప్రదక్షిణం చేస్తూ-భూరి దక్షిణాన్ని సమర్పించుకుంటూ ఉండాలి.

1970లో రూపొందిన మన పేటెంట్ చట్టాల్ని బడుగుదేశాల మార్కెట్, ఆకాంక్షకు అనుగుణంగా మార్చాలని మనల్ని వరోక్షంగా శాసించడమే డంకెల్ ఒప్పందం ప్రపంచ సంవద పై పెత్తనం జారీచేయటానికి ఇదోకసాధనం. పేటెంట్ హక్కుదారునికి-అదిక దిగుమతి వంగడాల్ని వాడినందుకు రైతులు భారీమొత్తంగా ఇకపై రాయితీలు చెల్లించాలి. ఆ పేటెంట్ హక్కు దారులు మరెవరోకాదు అభివృద్ధిచెందిన దేశాలే - మనకా యోగం-భాగ్యం ఇప్పటికీ లేదు. వ్యక్తి లేదా వ్యవస్థ దేనినైన కనిపెడితే కనిపెడితే(Invention) అందుకు ఆదేశపేటెంట్ చట్టం ఇచ్చే శాసనాధికార గుర్తింపును పేటెంట్ హక్కు అంటాం. ఇందులో రకాలైన పేటెంట్లున్నవి. 1) ఉత్పత్తి(Production) పేటెంట్లు 2) ప్రొసెస్ పేటెంట్లు ఒకరు వాడుతున్న ప్రక్రియ వేరోకరు-అనుకరించరాదు దీనిపై పేటెంట్ హక్కు పొందిన సంస్థను రాయితీల్ని చెల్లించి తీరాలి. తత్ఫలితంగా మందుల ధరపెరగడం ఖాయం-డంకెల్ ఒప్పందంలో ప్రక్రియ పేటెంట్లకు స్థానం లేదు. ఉన్నది కేవలం ఉత్పత్తి పేటెంట్లే ఆధునిక వైద్యసదుపాయాలు ఇక పై నూటికి 30% మందకే అందుబాటులో ఉంటాయి. నేడు సుమారు 44% అమెరికా ప్రాజెక్టు పేటెంట్లు హక్కులున్న మందులు మనదేశంలో అమ్మబడుచున్నవి.

గాట్ ఒప్పందంలో (డంకెల్ ఒప్పందం) మేధో ఆస్తి హక్కులకు నూతన విధానం స్వేచ్ఛగా పెట్టుబడుల చలనం బ్యాంకింగ్ ఏమా-సర్వీసులో స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం వ్యవసాయ సబ్సిడీల తొలగింపు-బహుళజాతీయకువాణిజ్య సంస్థల స్థాపన విత్తనాల్ని ఉత్పత్తి చేసే హక్కు ఇకపై పేడెంట్లు దార్లునే ఉండటం వేటినన్నింటిని విశ్లేషించిన మన దేశ ప్రయోజనాల్ని ఇవి ఎంతగానో దెబ్బతీయగలవన్నది స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న విషయం అసలు సరిసమాన బల దర్పాలు లేని వ్యక్తులు లేదా దేశాల మధ్య పాఠ్య అధర్మం అవచిత్రం తెగ బలసిన వస్తాద్తో పోటీపడి పందెంలో బలిహీనుని గెలవమనడం అన్నాయం అంతేగాదు భారతదేశరైతాంగంలో నూటికి 75% మందికి హెక్టార్ 1 1/2 హెక్టార్లు భూమికన్న మించి ఉండదు వీరంతా అధికాహారత్పత్తి సాధించి విదేశీ మార్కెట్లో కాలిడి లాభాల్ని గడించి బాగుపడతారని చెప్పడం ఈ శతాబ్దానికంతటికి ఒక జోక్ గా ఉంటుంది. వేలసవత్సరాలనుంచి ఎన్నో రాటుపోట్లును గురైన భారతభూమి ఏనాడు ఇతరులకు తలవంచలేదు ఇతరుల పంచలో వారిదయాదాక్షిణ్యాల మేరకు బ్రతకాలని తలచలేదు ఇతర శక్తుల ముందు చేతులు కట్టుకొని మోకరిల్ల లేదు ఆత్మ నిబ్బరం ఆత్మవిశ్వాసం సన్నగిల్లి నేటి ప్రభుత్వం రైతాంగవ్యతిరేకి “డంకెల్ ఒప్పందానికి పూర్తిగా తలవంచింది. స్వర్ణోత్సవ భారతికి-“ప్రపంచీకరణ” అనే స్వర్ణసంకెళ్లును తొడిగించ వేటి మన రాష్ట్ర-కేంద్రప్రభుత్వాలు- ఎంతగానో ఉవ్విళ్ళూరితున్నాయి.

9. పెరిగిన నిరుద్యోగానికి - అధిక ధరలకు “పెద్దమ్మ” :-

“పనిపాట్లు” తీరు తెన్నులేమైన - అవికూడ ఉద్యోగాలేనని - బ్రతకటానికి ఏదో ఒక మార్గమని అందుకు కూడ సిద్ధపడుతున్నప్పటికీ అసంఖ్యాక నిరుద్యోగ విధ్యాధికులకు అవకాశాలు నేడు దొరకలేదు ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో కార్ఖానాల్లో ఒకదానిలో “బాస్” వేరొక దానిలో “ఎక్సైట్” పోలీస్ అనుసరిస్తున్న దౌర్భాగ్య విధానం నేడు దేశంలో ఉంది.

భారీపరిశ్రమలు-పెరుగుతున్న సాంకేతిక విజ్ఞానం మార్కెట్ పెట్టుబడుల జూదం జనాల్లో నిరుద్యోగాన్ని నివారించకపోగా చిన్నచిన్న వృత్తుల్లో ఉన్నవారికి గృహపరిశ్రమల వారికి నేత గీత పని వారికి బ్రతుకులకు కన్నం పెట్టింది. నిరుద్యోగ అవిద్యావంతులు సన్నచిన్నకారు రైతులు వ్యవసాయకూలీలు కార్మికులు వ్యవసాయరంగం అవసరాలకు మించి ఉన్నారు- పల్లె భారతి నేడు వస్తుల దశకు చేరుకుంది.

వృత్తులకు ఉపకరించని విద్యలో - ఉత్తీర్ణుల్ని చేసి దేశంలోగల విద్యాలయాలు- విద్యాధి కుల్ని దేశంపై వదులుతున్నవి వృత్తులలో నైపుణ్యం పొందాలనిగాక- బ్రతుకులకు సరిపడనిబడి విద్యను నేడు విద్యార్థిని విధ్యార్థులకు పొందుతున్నారు.

నిరుద్యోగ నివారణకు సంవత్సరానికి కోటి ఉద్యోగాలు కల్పన అన్నారు- జవహర్- ఇందిరా - ప్రదానమంత్రి నామకరణాలలో ఉపాధి అవకాశాలన్నారు - ఎడారిలో చినుకుల్లా అవి ఆర్చుకొని పోతున్నాయి. ఇక లాభం లేదనుకొని నిరుద్యోగాల్ని స్వయంశక్తిపై స్వయం ఉపాధి పథకాల మేరకు బ్రతకాలని హెచ్చరిస్తున్నది. పెట్టుబడి వృత్తినైపుణ్యం ఏ కొందరికో అందజేసి అందరు దానివలన ఆనందంగా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారని ప్రచారం చేస్తూ ఎన్నికల వబ్బం గడుపుకుంటున్నది. దేశీయ ఆర్థిక వనరుల్ని పూర్తిగా వినియోగించుకోలేని అసమగ్ర ప్రణాళిక వంచనా విధానాలు-మనదేశ ఉద్ధరణకు విదేశీ ఆర్థిక సంస్థలకన్న మించిన తరుణోపాయం లేదని “దరిమిలా” ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థికవిధానం మోతను బాగా వినిపిస్తున్నది. మనవారిని “నౌకర్లుగా తప్పు శ్రామికులుగా తప్పు వేతనాలను అందే” జీతగాళ్లగా మారి విదేశీ పెట్టుబడుల కంపెనీల్లో చేరే సువర్ణాకాశం ముందున్నదని - మురసిపోతూ ప్రజల్ని మురిపిస్తున్నది.

వస్తూత్పత్తికి- ఉత్పత్తి పెంపుదలకు జాతీయ సంపద పెరుగుదలకు ప్రణాళికల్ని పగడ్బందీగా అమలు పరచలేకపోయింది. జనాభా పెరుగుతున్న స్థాయినే ప్రభుత్వం ప్రజలకు సుఖసౌఖ్యాల్ని అవసరాల్ని కల్పించటానికి తగిన సంస్కరణల్నిగాక ఉత్తు అనుత్పాధిత పథకాలతో ప్రజల ప్రజల కన్నీళ్లను తుడవ ప్రయత్నిస్తున్నది ప్రజల జీవన స్థితిగతుల్లో ఏమీ మార్పురాలేదు.

పల్లెభారతి-వ్యవసాయ రంగం-వరస్పర రంజకాలు-బంజరు భూముల పంపిణీ-వ్యవసాయ భూములసాగు విస్తీర్ణత పెంపునీటి వనరుల సౌకర్యాల కల్పన వ్యవసాయ కూలీల వేతనాల నిర్ణయం-గృహవృత్తుల వారికి మడిసరుకు పరఫరా-వస్తుపంపిణీతోడ్పాటు- ఆర్థిక సహాయాలు- వీటిని కాదన్న అభివృద్ధి ఎలా సాధ్యం నీటిసాగు పథకాల్ని అలానే నిధుల కొరత నిత్యం నీటి ముంచుతునే ఉన్నారు. పరిశ్రమల స్థాపన మన పనేకాదు. ప్రైవేట్ రంగం చూసుకొంటుందన్న పరమ సత్యమే నూతన ఆర్థిక విధానం-ప్రజల సౌకర్యాలుగాక - లాభాల్ని -దనాలించన లక్ష్యం గల ప్రైవేట్ కంపెనీలు దేశాన్ని ఏ ముద్దరిస్తాయి.

అక్షరాస్యత్వో-నిరక్షరాస్యత్వో ఇరువరిలో నిరుద్యోగం-నిత్యం తాండవిస్తూనే ఉంది నిర్బంధవిద్యను ప్రవేశపెట్టాలని రాజ్యాంగం ఏనాడో ఆదేశించిన-చెప్పిన వినక నేటికీ నిజం గ్రహించి-అక్షర దీపాన్ని వెలిగిస్తున్నారు. అవిద్యులకు వృత్తినైపుణ్యం ఎలా వస్తుంది. నిరక్షరాస్యత ఎలా మనిషిని నిలువెత్తుగా నిలుపుతుంది.

ఉత్పత్తుల సామర్థ్యంలో తరగుదల-విదేశీ మారకంలో రూపాయివిలువ హరించుకు పోవడం-దేశంలోగల నల్ల ధన స్వైరవిహారం-అధిక జనాభా వీటినన్నింటికి “ ఆటకత్తె” ప్రభుత్వం రెండునాల్కల ధోరణి” ద్వంద్వ ధరల విధానం డి కంబ్రోల్సు-వర్తక వ్యాపార మాయాజలం దోపిడి దారులకు దన్ను ముడిసరుకులు అమ్మకం స్థాయిలో వస్తువులధర ఊదాహరణకు రు. 5/- లయితే వస్తూత్పత్తి స్థాయిలో దాని ధర రెండింతలు రు.10/-లు ఉదాహరణకు ధాన్యం-బియ్యంగా-చెరకు-పంచదారగా మారిన మరుక్షణం ధరలు ఆకాశంలో విహరిస్తాయి స్థావికోత్పత్తుల ధరలు కళ్లెంటేని గుర్రాల్లా వరుగెత్తున్నాయి. ధరల స్థిరీకరణమా చేతుల్లోనే ఉన్నాయి అని ప్రభుత్వం డబ్బావాయిస్తుంది. వ్యవసాయం కుటీర పరిశ్రమలు- ఉత్పత్తి సామర్థ్యాని తగిన పెట్టుబడుల్ని అందక పొందక అట్టడుగున పడి అఘోరిస్తున్నాయి. నేటికీ నూటికి 25% మంది దరిద్ర స్థాయికి మించని జీవితాలలో ఉంటున్నారని మన పార్లమెంట్ లోనే ప్రకటన ద్రవ్యోల్బణం వలన-ప్రజలు ఆర్థిక శక్తి-సన్నగిల్లి కొనుగోలు శక్తి క్రమేపి తగులబడుతున్నది. దేశంలో నిరుద్యోగం వలె అధిక ధరలు ప్రజల్ని అందోళన దిశకు చేరేల చేస్తున్నాయి.

రక్షణ కలిగిన విఫణిలో ఉత్పత్తిదారులు అమ్మకం దారులు గుత్తలాభాల్ని గడిస్తున్నంత వరకు వినిమయదారునికి విమానంమోతలే వలు ఉత్పత్తుల చిల్లర ధరలు మోసపూరిత మార్గాలు నిర్ణయమౌతాయి మార్కెట్ స్వేచ్ఛా ఫ్రీ ఎకనమీ అని డబ్బాలు కొడుతున్న ప్రభుత్వం ఒకవైపు ఆహారధాన్యాల ధరల్ని తన అభిమతం మేరకు క్రమబద్ధపరుస్తూ

ఉత్పత్తిదారుల్ని ఉసూరుమని ఏడిపిస్తున్నది. వేరొకవైపు వాణిజ్యపంటల ధరల్ని స్థిరీకరించక స్వేచ్ఛా మార్కెట్ అప్పగించి ఆత్యధిక ధరలతో వినిమయ దారులపై కసి తీర్చుకుంటుంది.

1994-95 లో దరిద్ర నారాయణులు 39.6% ఉన్నారని ప్రభుత్వమే ప్రకటించింది సాంఘిక ఆర్థిక అసమానతలు అంతరించనిదే పేదరికం ఎలా పోతుంది. పల్లెల్లో నేడు ఉపాధి అవకాశాలు మృగ్యమై పోయావి జనాభా అరికట్టే ప్రయత్నాల్ని సిన్సియర్గా చేయలేదు చిన్నతరహా పరిశ్రమల్ని పెంపొందించ లేదు సరికదా ఉన్న గృహ వృత్తులవారికి సున్నా చుట్టింది. ద్రవ్యోల్బణం రేటు తగ్గాలి ఉత్పత్తులు అధికం అయినగాని ఈ లక్ష్యం నేరవేరదు నిరుద్యోగ భారతి అధికోత్పత్తుల్ని ఎలా సాదించగలుగుతుంది.

“వస్తూత్పత్తి రంగంలో” ఉద్యోగాల్ని సృష్టించాలి తప్ప కార్యాలయాల్లో- ఉద్యోగాల కల్పనలో నిరుద్యోగ సమస్య తీరదు. ఉద్యోగ వని వేరువేరు అన్న భావన తొలగాలి ప్రభుత్వ ఆమేరకు వ్యవహరించాలి ఆనాడే వల్లభారతి నిరుద్యోగం నుండి తేరుకొని బ్రతికి బయటపడి బట్టకట్ట కలదు.

నేడు రాష్ట్రంలో సుమారు 39 లక్షల మంది అక్షరాస్యులు విద్యాదికులు- నిరుద్యోగులుగా ఉన్నారని-మన ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్చేంజీలు లెక్కలు చెపుతున్నాయి. ఎల్లరికి ఉద్యోగావకాశాల కల్పన జరగాలన్న-కనీసం 30వేల కోట్లరూపాయలు అవసరం. అందుకే ప్రభుత్వం-స్వయం ఉపాధి పథకాలతో నిరుద్యోగ నివారణకు విపుల ప్రయత్నం చేస్తున్నది.

ఒకనాడు- ఉపాధి కల్పించే చేతి వృత్తులు-గృహపరిశ్రమలు దెబ్బతినకుండ- పారిశ్రామిక ప్రగతిని సాధించాలని-గాంధీజీ చెప్పగ-మనం అపార్థం చేసికొన్నాం.

నిజానికి-నూతనటెక్నాలజీవల్ల ఎంప్లాయిమెంట్ అవకాశాలు మృగ్యమౌతుతాయి- ఆధునీక పరణ పేరుతో-కంప్యూటర్లు-సాంకేతిక ప్రగతి చోటు చేసికుంటుంది అనిగాక- ఇందువలన-విపరీతమైన నిరుద్యోగం ఏర్పడుతుందని గ్రహించాలి విపరీతమైన జనాభాగల భారతదేశానికి నూతన “నైపుణ్యం సామర్థ్యం”తో కూడిన ఆధునిక సాంకేతిక శాస్త్రీయవిజ్ఞానం అంతగా ఉపకరించదు. పలువురికి ఉపకరించని ఈ పారిశ్రామిక ప్రగతి మనకెందుకు.

పెరిగిన నిరుద్యోగానికి-అధికదరలకు స్వర్ణోత్సవభారతి-స్వాగతమిస్తున్న విషాద భారతిని-విజయపదం వైపున నడిపి- ఆకలి- అవిద్యను అంతమొందించే శుభఘడియలు రాకమానవు-వస్తాయి-విజయభారతికి.

10. అవినీతి-ఆర్థిక కుంభకోణాలకు-ఆయువుపట్టు :-

బడాదగాకోరు రాజకీయనాయకులు-బ్రోకర్లు-బాంకర్లు ప్రభుత్వరంగ సంస్థల అధికారులు-కుమ్మకై జరిపిన కుంభకోణం “సెక్యూరిటీల స్కాంకుంభకోణం”-మన ఆర్థిక వ్యవస్థను కుదిపి వేసిన నిలువ దోపిడి.

కుంభకర్ణుని నిద్రలో బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ-పాలకులు ఉండగా-తారుమారు అంకెల “లంకలో” దూరి అవినీతి అక్రమాలకు పాల్పడిన స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్, బ్రోకర్లు బిగ్బుల్ హార్వద్మెహతా-కేంద్ర ప్రభుత్వం కన్ను కప్పి అడిన కవట నాటకమే “స్కాంకుంభకోణం.

మన జె.పి.సి. ఈ సెక్యూరిటీలపై ఎడతెగని పరిశీలనా విచారణ జరిపి-చివరికి రు. 15 వేల కోట్లరూపాయలు గల్లంతయినట్లు చెప్పింది అయితే ఆ సొమ్ము ఎవరి గల్లాపెట్టిలోకి వెళ్లిందో చెప్పలేక పోయింది. అయితే ఇందుకుమూలమైన విదేశీ బ్యాంకులపై కఠిన చర్యల్ని తీసుకోమని సూచన చేసింది. చివరికి మన ఆర్థిక మంత్రిని కూడ ఇందుకు తప్పుపట్టింది రాజబంధువులకు అతిదగ్గరగా మసలుతున్న విదేశీ బ్యాంకులు పనిపట్టడం-మనవల్ల జరిగేవనికాదు. కదా!

జాయింట్ పార్లమెంట్ కమిటీ- ఇంతటి ప్రజాధనాన్ని ఎవరు మెక్కింది చెప్పక- ఏదో కొందరి మంత్రుల్ని కేంద్రధికారుల్ని బ్యాంకుల్ని అభిశంసించడం వల్ల దేశానికి జరిగిందేమీ లేదు భవిష్యత్ రక్షణ తప్ప శంకరానందరామేశ్వరటాగూర్, సతీష్ శర్మ-కృష్ణమూర్తి ఈ సందర్భంలో పెద్దలే.

1986లో ఈ కుంభకోణానికి పునాది ఏర్పడింది. గల్లంతు అయిన సొమ్మువిదేశీ బ్యాంకుల్లో జమపడి ఉంది. అని సి.బి.ఐ వారి ఊహ- ఏదేమైన బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ-వైఫల్యం ఇది నియంత్రణ వ్యవేక్షణల కొరత- ఇది ఇందులో రాజకీయ నాయకుల ప్రవేశం ఉందని చెప్పిన జె.పి.సి.వారి పై చర్యల్ని ప్రతిపాదించలేకపోయింది. కనీసం రెవెన్యూ స్టాంపు అంటించిన రసీదు అయిన లేకుండా ఎట్టి హామీల్ని నామ మాత్రంగానైన పొందకుండా-కోట్లకొలది ప్రజాధనాన్ని బ్యాంకుల్లో సోమ్ము వాళ్ల అబ్బసాత్తు అని ప్రైవేటు కంపెనీకు స్టాక్ ఎక్స్చేంజి బ్రోకర్లుకు అందించడం- అవినీతి పరమపద సోపానానకి ఆఖరిమెట్టు.

రెండుకోట్లు బ్యాంకు ఋణాన్ని- ఆంధ్రా బ్యాంక్ గోల్డ్ స్టార్ ప్రధాన వాటాదారుడు ఎట్టి హామీలు లేకనే అందించినది లేనిది-దర్యావు చేయాలని గోల్డ్ స్టార్ కంపెనీకి ఇందుకు బాధ్యత వహించాలని పార్లమెంటు కమిటీచెప్పడం - గ్రుడ్డిలో మెల్లవంటిదే.

సి.బి.ఐ దఖాలు చేసిన చార్జిషీటులో హార్వద్మెహతా అక్రమాల లావాదేవీలు జరిపినట్లు

పెట్టబడిన మూడుకేసులున్నాయి. అయితే హర్షద్ మెహతా- ఆరోపించిన “కోటిరూపాయల సూటికేస్ ముడుపులు వ్యవహారాన్ని మధ్యలోనే సి.బి.ఐ ఉదహరించుకోడం కొంత విడ్డూరమే.

దేశరక్షణావసరాలనే దిగదుడిచి- “స్కాంకుంభకోణాల్ని” మించిన వేరొక కుంభకోణం “భోఫోర్సు కుంభకోణం కోట్లరూపాయలు” - “కమీషన్ రూపంలో” రక్షణ పరికరాల్ని అమ్మకం కొనుగోలు “గోల్ మాల్” జరిగాయి పెద్దపెద్ద సైనికాధికారులు ఇందుకు సాక్షులుగా నిలచారు. ఎందరో రాజకీయనాయకులు దోషులుగా నిలచారు. అయిన ఇప్పటికీ భోఫోర్సు భోక్తులెవరో ఎవరికి తెలియదు స్విస్ బ్యాంకుల్లో ఈ నిధులు గుప్త పరచబడి ఉన్నాయన్నది బలమైన ప్రజాభిప్రాయంగా ఉంది. బీహార్ దాణాం “స్కాం” కుంభకోణ పరిణామాలు- ఎటువైపు పయనిస్తాయో- తెలియని పరిస్థితి.

చక్కెర కుంభకోణం- ఎరువుల కుంభకోణం- అవినీతి అధికారస్థాయిలో- ఎంతగా తాండవించగలదో- నిరూపిస్తాయి- దేశ భక్తులమని- దేశభోక్తులుగామారిన దగాకోరు రాజకీయనాయకులు నిలువెత్తు రూపాలుగ నిలుస్తాయి.

అన్నింటిని మించిన- కుంభకోణం- ఏలేరు స్కాం” లేని భూమిని ఉందని- భూమిపైలేని వృక్షసంపద ఉందని- దొంగలెక్కల్ని జమపరచి- ప్రభుత్వాధికార్లు కళ్ళుకప్పి కోట్లకొలది ప్రజధనాన్ని జరీనుండి డ్రా చేయడం- వట్టవడిన- “పోతినాయుడుతో సహా పలువురు పెద్దలు పంచుకోవడం ఉత్తరాంధ్రలో జరిగిన ఒక బడా కుంభకోణం- ఏలేరు ప్రాజెక్టు భూముల ముంపు నష్టపరిహారం ప్రజలనెత్తిన వడిన భారీనష్టపరిహారం.

11. నీటిపారుదల-విద్యుత్‌చ్చక్తి-రంగాలకు-దిగదుడుపు :-

ముడిసరకుల ఉత్పత్తులకు “వ్యవసాయం” ముఖ్య భూమిక-వినిమయ వస్తుత్పత్తులకు, పరిశ్రమలు, ముఖ్యదీపిక ఒకదానికి కావలసినది నీటిపారుదల సౌకర్యాలు వేరొక దానికి విద్యుత్‌చ్చక్తి ఉన్నగాని విస్తరించనవి-దేశస్వావలంభన స్వయం సమృద్ధిని ఆకాషించే ఏ ప్రభుత్వం ఈ రెండింటిని ఎన్నడు విస్తరించదు మన ఆర్థిక వ్యవస్థకు మూలస్తంభాలివి.

నేలవిడచిసాము “అన్నట్లు ప్రభుత్వం వీటిని తప్ప మిగతా విషయాలలో అత్యంత శ్రద్ధను కనపరుస్తుంది. మూలజాతీయసంపద పెరిగే దారుల్ని మూసీవేస్తూ తాత్కాలిక ప్రయోజనాల్ని సాధించటానికి తగిన గారడీ విధానాల్ని అమలుపరుస్తుంది. వ్యక్తికి స్వావలంభన శక్తిని స్వయం సమృద్ధిని కలిగించాలి. నివాసస్థలాల్నివ్వటం గుడిసెల్ని నిర్మించడం చౌక ధరల దుఖానాల్ని తెరవడం మంచిదే అయితే కర్షకుడైన కార్మికుడైన తనచేతి వాచీని తానే కొనుక్కో గలగాలి-తన రేడియాను తనే అందగలగాలి తన సైకిల్ని తనే పొందగలగాలి. ఆ మేరకు కొనుగోలు శక్తిని వారు పొంది అందాలి. నిరుద్యోగ నివారణ జరిపి అధికోత్పత్తుల సాధనవినా ఇదిసాధ్యపడదు.

జాతికింత తిండి పెట్టినరైతన్నను ఎండగట్టే విధానం తప్ప-వసిడి వంటల భాగ్యదాతకు బాగుపరచిన జాతీయ వ్యవసాయ విధానం- ఇప్పటికి రూపొందలేదు. మూలసంపదను ద్విగుణీకృతపరచే కార్మికునికి కడుపుకొట్టే పారిశ్రామిక విధానం తప్ప తన కలిమిని బలిమిని పెంచెపరిస్థితులు ఇప్పటికి లేవు. నాగలి వట్టిన రైతన్నకు అర్థబలం లేదు. యంత్రం వట్టిన కూలన్నకు కడుపునిండ తిండిలేదు. నాగలి యంత్రమైతేనే తప్ప ఈ దుర్దశపోదు. అని తెలిసిన పాలకులకు అంత శ్రద్ధలేదు.

వంచవర్ష ప్రణాళికలు వ్యవసాయం ప్రాధాన్యతను విస్తరించాయనటానికి ప్రథమంలో 34% నిధుల్ని రంగానికి కేటాయించిన ప్రభుత్వం చివరికి 19.5% నిధులతో సరిపెట్టు కుంటున్నది ఇది రైతు వెన్నుతట్టి ముందుకు నడవడుతూ రైతుకు వెన్నుపోటు పొడవడమో తెలియదు. భారీవ్యవసాయ ప్రాజెక్టులను అంకురార్పణ చేసిన ప్రభుత్వం చివరికి చల్లగా క్రిందకు జారి చల్లబడి పోయింది- సాగుదాయకమైన భూమిలో కనీసం మనం 22% భూమిని కూడ నీటి వనరులలో సద్వినియోగపరచ లేకపోతున్నాము. నదీజలాలు వృధాగా సముద్ర గర్భంలోకి జారుకుంటున్నాయి.

సాంఘిక సంక్షేమ పథకాలన్ని సంతకు వెళ్లబోతున్నాయి. చేసిన సేవలకు ప్రతిఫలం, వినాసేవ చేయడం సాధ్యంకాదుంటున్నారు. నేటిపాలకులు భారీతరహా నీటి పారుదల ప్రాజెక్టుల్ని-విద్యుచ్ఛక్తి ప్రాజెక్టుల్ని చేయూతనిచ్చి వాటిని నెలకొల్పాలన్నదిగాక పెట్టుబడి రాబడులమేరకు అవిరూపాందాలి అని ప్రపంచబ్యాంకు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి మనల్ని ఆదేశిస్తున్నాయి. మన ఆర్థిక వ్యవస్థకు జీవికను సమకూర్చేవీటికి మనం అప్పులు అడిగిన నత్తిమాటలు తప్పటడుగు విధానాలు తప్ప- ఇవ్వటానికి ఇవి ఏ మాత్రం ముందుపడవు.

సరికదా-వ్యవసాయరంగంలో వినియోగించే విద్యుత్ నీటివనరులపై వ్యయం మీద ఇస్తున్న “రాయితీల్చి” ప్రభుత్వం తగ్గించుకోజూస్తున్నది. విద్యుత్ మోటార్ల వలన సేద్యపు నీరు అందుకుంటున్న వారెల్ల ధనిక రైతాంగం-అని శ్రీవారి అభిప్రాయం ఎరువులు విత్తనాలపై అరకోరస్థాయికి “రాయితీలు” దిగాయి రైతాంగం నోళ్ళుకొట్టి- ఆహారోత్పత్తులకు తగని మద్దతు ధరల్ని నిర్ణయించి రైతాంగాన్ని దోపిడి చేస్తున్నది. వాణిజ్యపంటలకు మాత్రం గిట్టుబాటు ధరల్ని ప్రకటించదు. అమలుపరచదు. తను పండించిన పంటల్ని ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన ధరలకు రైతాంగంఅమ్మాలి. అయితే తను మాత్రం స్వేచ్ఛామార్కెట్లో డిమాండు సప్లయ మేరకు ధరల్ని చెల్లించి “జీవనావసరాల్ని” కనుక్కోవాలి. ఏమిన్యాయం.

భారీప్రాజెక్టుల - K.C. కెనాల్-గోదావరి ఆనకట్టు శ్రీశైలం శ్రీరాంపాదసాగర్-తుంగభద్ర-పోచంపాడు-సింగూర-జోరాలా వంశదార-రెండు దశల మొత్తం 12 భారీతరహా ప్రాజెక్టు నత్తనడకలనడుస్తున్నాయి ఇక మధతరహా ప్రాజెక్టుల్ని నిధులునేక మూలబడి మూలుగుతున్నాయి.

ప్రభుత్వంచేసే ప్రతిసేవకు తగిన డబ్బు వసూలుచేయాలన్నది “వరల్డు బ్యాంకు తారకమంత్రం” నష్టపడి ప్రాజెక్టుల్ని ఏదోరైతాంగం శ్రేయస్సు అని “ఋణం ఇవ్వను” పోమ్మంటున్నది చేసిన సేవలకు మీరు ఫలితం పొందనిదే మా ఋణాల్ని మీరు చెల్లించలేరని వాదిస్తున్నది నీటికోసం నింగిని జూసే రైతన్నకు నీటిని అందించలేని నిధులు కొరత-

సమాజప్రగతి సాధనకు-విద్యాదుత్పాదన-పంపిణీ-అనేది తెలియనిదెవరికి- జీవన అవసరాల్ని తీర్చగల విద్యుత్ ఉత్పాదనను వ్యవసాయం పరిశ్రమ రంగాలకు సరికదా 50 ఏండ్ల పాలనఅనంతరం కూడ చేకూర్చ లేకపోయారు. చివరికి నేడు చేతులేత్తేసి-లాభ నష్టాల పరిధి మేరకు “మూల్యం చెల్లించేవారికి ముఖ్యసేవలు” అని కీలకమైన విద్యుత్ ఉత్పాదనను- వైవేటు సంస్థలలోనికి నెట్టిన ఇక ప్రజాహిత సాంఘిక సౌకర్యాలను చౌకగా విద్యుత్ లభించి సామాన్య మధ్యతరగతి ప్రజలు సుఖిస్తారన్నది ఒట్టి అడియాస సామ్యవాదతరహా సమాజ నిర్మాణానికి

గొడ్డల పెట్టు-లిబరలైజేడ్ ఎకనమీ పాలసీ అని మనసమాజభివృద్ధికి “రెండునేత్రాలుగా” ఉండగల నీటిపారుదల సంస్థల్ని “విద్యుత్-ప్రైవేట్ ఆర్థిక సంస్థలకు విదేశీ కంపెనీలకు నేడు అప్పగిస్తున్నారు. మన దేశమూల సంపదను జాతీయాదాయాన్ని ప్రాజెక్టుల్ని పరిశ్రమల్ని స్థాపించి పెంపొందిస్తున్న-స్వదేశీ-విదేశీ ఆర్థిక సంస్థల్ని మనం కాదనటం దేనికి! అని వాదించేవారున్నారు అయితే మనదేశ సంపదను పెంపొందించే ప్రయత్నంలో కృషిలో అందుకు తగిన వడ్డీల్ని డివిడెండ్లను రాయితీల్ని లాభసాటి ప్రయోజనాల్ని ఇండియన్ కరెన్సీలోనికి మార్చుకొని తదుపరి విదేశీ కరెన్సీలో మార్చు చెందించుకొని ఇచట గాక వారి స్వదేశాల్లో-జీవితాను భావాల్లో ఖర్చు చేస్తారన్నది ఏ ఒకరు విస్మరించకూడదు. మనదేశ ఎగుమతుల విలువ అందుకు కృష్ణార్పణం అవుతుంది. దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు లోటు వస్తుంది.

దేశప్రయోజనాల మేరకు మన నేషనల్ ధర్మల్ పవర్ ఫ్లాంటువలె రాష్ట్ర విద్యుచ్ఛక్తి బోర్డులవలె ప్రైవేట్ కంపెనీలు విద్యుత్ ఉత్పత్తి ఖర్చుల్ని నిర్ణయించవు. అందులో వారి వారి ప్రయోజనాల్ని లాభాల్ని చూపిస్తారు-తత్ఫలితం-చౌకగా విద్యుత్ అనేది ఇకపై లభించదు ఉండదు ప్రజాప్రయోజనాలలో “అతిచౌకగా విద్యుత్ ” అన్నది“ ఉమ్మడి సామాజిక సౌభాగ్యం” అన్నది ఊరు విడచి వెళ్తాయి.

నేడు విద్యుత్ ఉత్పాదనను ప్రైవేటు కంపెనీలకు అప్పగించిన ఈ ప్రభుత్వం-విద్యుత్ పంపిణీని మాత్రం ఎన్నాళ్ళు తన చేతుల్లో ఉంచుకొనగలదు. “ప్రైవేటు సెక్టర్-పబ్లిక్ సెక్టర్ కెనాల్ గోటుగెదర్” ఒకటిని వేరొకటి నిత్యం హరింపజూస్తేనే ఉంటుంది. అందుకే ప్రభుత్వ విధానం తోడయిన అగ్నికి వాయువులా ఉంటుంది -మన నూతన సరళీకృత ఆర్థిక విధానం ఒక మంచి ఉదాహరణ -అన్నిరంగాల్లో ప్రైవేటీకరణ అనేది త్వరలో విశ్వరూపం దాల్చబోతున్నది.

సుమారు ఇప్పటికి 3వేల మెగావాట్ల ధర్మల్ విద్యుత్ స్థాపిత శక్తిని (జేగురుపాడు-కృష్ణవట్నం-రామగుండం) అశోక లేలేండ స్ప్రిక్స్-జె.వి.కే-బి.పి.యల్ హిందూజాల చేతుల్లోకి నెట్టారు- ఇకపై ప్రభుత్వ ఒప్పందం మేరకు విద్యుచ్ఛక్తి యూనిట్ కు సుమారు 2 1/2 రూపాయలు చెల్లిస్తారావాలి దీనిని విద్యుత్ చక్తి డిపార్టుమెంట్ జీతభత్యాలు కలిస్తే తడిపిమోపెడు అవుతుంది. వ్యవసాయరంగం విస్తరిస్తుందని పరిశ్రమలు అభివృద్ధి పొందగలవని ఆశించడం నిరాస అవుతుంది. ఇక పై విద్యుత్ ఉత్పాదన స్వదేశీ విదేశీ కంపెనీల వరమైనప్పుడు మార్కెట్ శక్తుల మేరకు విద్యుచ్ఛక్తి యూనిట్ రుసం చార్జీలు తప్ప సాంఘిక సంక్షేమ రాజ్యమని చెప్పిమన ప్రభుత్వం చేయగలిగిదిమీ ఉండదు. ఇప్పటికే స్వదేశీ విదేశీ పెట్టుబడులు 859

విద్యుత్ శక్తి పొంట్లునకు వచ్చిపడ్డాయి. మూల్యం చెల్లించగలవారికి ముఖ్యసేవలు అందుతాయి. ఇక చెల్లించలేని వారికి అందగలవి నానా అగచాట్లు పడరాని పాట్లు మాత్రమే.

వ్యవసాయకోతృత్తుల సాదనమరీ సన్నగిల్లింది మనకు ఆర్థికలోటు- ప్రపంచ ఆర్థిక సంస్థలు ముందుపడవు- సాగుభూమిలో కేవలం 30% భూములకే నీటి సదుపాయాలున్నవి. మిగతా 70% భూములకు వానదేవుడే దిక్కు- మనకున్న జలవనరుల్లో కేవలం 48% మాత్రమే మనవిని యోగంలోనికి వస్తున్నాయి. మిగతా నదీజలాల్లో వృధాగా సాగరంలో కలిసిపోతున్నాయి. ఇంతటి ప్రాధాన్యత రంగానికి బ్యాంకులు కేవలం 16% ఋణాల్ని మాత్రమే అందిస్తున్నది. వ్యవసాయం రంగములోనున్న రైతాంగంకన్న- ఇతర రంగాల్లో పనిచేస్తున్న వారి తలసరి ఆదాయం- నాలుగురెట్లు- వల్లభారతి రైతాంగం నీటి వనరులు విద్యుచ్ఛక్తి లోపంలో ఎంత క్రుంగి పోతున్నది స్పష్టంగా తెలిసిపోతున్నది.

నీటిపారుదల-విద్యుత్-రంగాల్ని-ప్రభుత్వం ప్రైవేట్ వ్యక్తులు నిర్వహిస్తున్న- సంస్థలకు అప్పగిస్తూ-మూల్యం చెల్లించగల వారికి ఇక పయి ముఖ్యసేవలందగలవని -స్వర్ణోత్సవభారతికే -మన ప్రభుత్వం స్వాగతం పలుకుతున్నది.

ముగింపు

దేశంలో సహజవనరుల్ని వినియోగించుకొని-దేశీయమూల సంపదను పెంపొందించుటకు తగిన పథకాల్ని ఎన్నుకొనే పూర్వసాంప్రదాయానికి స్వస్తి వాక్యం పలికి “కనీస జీవనావసరాల్ని” విదేవీ వస్తు సంపదలనాధారంగా-తీర్చుకొనే పథకాలకు రూపకల్పన చేస్తున్నారు.

“ప్రజాసంక్షేమ పథకాల్ని”-నేడులాభ నష్టాలపై నడిచే ప్రజాసేవా పథకాలని ప్రకటిస్తున్నారు. మూలసంపదను పెంచే పథకాలకు గ్రహణం దీనిని “పంచే” పథకాలకు బీసీలు-దళితులు బాగుపడాలని-వారికి శాశ్వత జీవనోపాదుల్ని సమకూర్చక తాత్కాలిక ప్రణాళికా సదుపాయాలలో వారికి త్రిశుంకు స్వర్గాన్ని అందిస్తున్నారు.

అరకొరసబ్బిడిల్ని అందిచిరాయితీల్ని “ఇస్తామంటూ” జనసేవా పథకాల్ని పై పైమెరుగులతో పోషించుకుంటూపోతూ వారి జీవన సుస్థిర స్థితి గతులకు బలమైన పునాదుల్ని ఇప్పటికే సమకూర్చలేకపోతున్నారు.

జనాల్ని వస్తూత్పత్తి సేవల నిర్మాతలగా రూపొందించాలి-తప్పవీటిని-అందిస్తే అందకనే నిస్సహాయులుగా నిత్యం-తీర్చిదిద్దిన మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ఏనాడో ఒకనాడు కుప్పకూలిపోతుంది. సాధారణ జనాలకు-అన్నం-వస్త్రం-నీడను కల్పించడంతో పాటు వాటిని వారు పొందేవారి “నిజదైనందిన ఆర్థికవ్యవస్థ” బలపడుటకు శ్రీకారంచుట్టాలి.

దేశజనాభాలో అత్యధిక సంఖ్యాకులైన బి.సిలు దళితులు-అధికారంలో అగ్రభాగాన నిలవాలి-అగ్రవర్ణాల వారిది ఆధిపత్యం బి.సిలు దళితులది-దినభత్యం రక్షణ - సేవా పథకాల్ని బి.సిలు-దళితులకు అమలుపరచాలి- అమలుపరస్తే వారు అందుకొనే వారిగా ఉన్నంత కాలం సమాజమున సుస్థిర శాంతి భద్రతలు నెలకొనవు.

బి.సిలు దళితులపై- అగ్రవర్ణాల వారి దాడుల్ని ఆవలేని అసమర్థత-పాలకులు ప్రజల్ని స్వయం కృషివరులుగా తీర్చిదిద్దలేని అప్రయోజనపరులు- ప్రజల నిత్య జీవనావసరాల్ని తీర్చలేని వసలేని పాలకులు-అధిక ధరల్ని అరిగట్టలేని నిరాసక్తి వరులు ద్వంద్వధరల విధాన నిర్మాణ కర్తలు-రాను రాను ప్రజాజీవనం దుర్భరం-తప్ప సుఖసౌఖ్యాలకు-చోటు చేసికోలేదు ప్రజల జీవన ప్రమాణాల్ని- ఏమీ హెచ్చించలేని నిస్సహాయక స్థితిలో ప్రభుత్వం ఉంది. ప్రజలకు ప్రణాళిక బద్ధమైన జీవన స్థితిగతుల్ని కల్పించడానికి ఎసరుపెట్టారు.

ఎవరి ప్రతిభా సామర్థ్యం మేరకు వారిని ఆ మేరకు బ్రతకాలని అదేమానవతకు మంచిదని ఇన్నేళ్లు తదుపరి ఈనాడు హెచ్చరిస్తున్నది-దశాబ్దాల పాలనలో-భారతరైతాంగానికి మట్టిలో నిత్యం కొట్టుకు తిరిగే మట్టి పురుగుగా ఉండటం తప్పించి-వసిడి పంటల్ని అనుభవించే వరిస్థితిని కల్పించలేదు.

ఉత్పత్తిరంగాన్ని-విద్యారంగాన్ని-సమ్మెళన-వరచలేక పిల్లిమొగ్గలు వేస్తున్నారు. ప్రణాళికాకర్తలు-పల్లెల్లో సన్నగిల్లుతున్న సన్నచిన్నకారు రైతుల్ని చిన్నకారు వ్యాపారాన్ని-గృహవృత్తులవారిని ఆదుకోలేని అసమర్థపాలకులు-అధోగతిలోనున్న బిసీల్ని ధళితుల్ని ఉద్ధరించ నిధులేమి సాకుతో దిక్కులేని పక్షుల్లా వీరని నిలబెట్టిన ప్రజావంచకులు-మీ ప్రజావ్యతిరేఖ అప్రజాస్వామ్య పద్ధతుల్ని ప్రజలు కంటగించుకుంటున్నారు. మీ అభివృద్ధి-నిరోధక-అవినీతి అసమర్థత పాలనను ప్రజలు జీర్ణించుకోలేక పోతున్నారు. ప్రజల్ని నిలుపున దోచుకొనే మీ స్వార్థానికి దుర్మీతికి అవినీతికి-అంతులేకుండాపోయింది.

మడిదున్ని బ్రతికేవారి బ్రతుకుల్లో సుడిపెట్టినందుకు “సన్నచిన్నకారు రైతాంగం” వివరీతంగా వన్నులు వడ్డించినందుకు “చిన్నవర్తకులు” లఘుపరిశ్రమల్ని చిన్న పరిశ్రమల్ని చిన్నచూపుచూస్తున్నందుకు “లఘుపారిశ్రామికులు” గృహపరిశ్రమల్ని కుటీర పరిశ్రమల్ని నిలుపున కూలదొసినందుకు “గృహవృత్తులవారు” న్యాయమైన పనికాలానికి న్యాయమైన కూలి-నాలి దొరకని-“వ్యవసాయకూలీలు” ఆధునిక సమాజ పరివర్తనలో- దిక్కుమొక్కు లేక దిగాలు వడిచూస్తూ మూలవడిమూల్గుతున్న-“చాకలి-మంగలి-ఎరకులు-ఏతకుల తట్టుకోలేక పోయిన” నేతపనివారు సమాజ సంస్కరణలో సాధనలో చిక్కుకొని పోయిన” గీత వృత్తి పనివాళ్ళు” పురాతన-వ్యవసాయక పరికరాల ఉత్పత్తి పద్ధతుల్లో మార్పుకు గురై వస్తులు వడి జీవిస్తున్న-“కుమ్మరి-వడ్రంగులు అట్టడుగున వడి ఆదినుండి ఎట్టి సౌకర్యాలు సాంఘిక గౌరవం జీవన సుఖాలు లేక దగాలువడిన “దళితులు” కొండకోనల్లో బ్రతుకుల్ని ఈడ్చుకొని జీవశృవాల్లా బ్రతుకుతున్న “ఆదిమ జాతులు” ఫ్యాక్టరీల్లో గనిలో పనిలో కూలి-నాలి-వేతనాలపై జీవిస్తూ-శ్రమ దోపిడికి-గురిఅవుతున్న-కార్మికులు మహాసముద్రంలో నిత్యం మనిగితేలుతున్న సరియైన మనుగడ కమచూపు మేరలో కానరాక “మత్సకారులు” ఎదిగిన-పెరిగిన వర్తక వాణిజ్యాల స్థాయిని చేరుకోలేని చిల్లర కొట్టు వ్యాపారులు సంక్షేమ పథకాలు సన్నగిల్లి సతికిల వడినందుకు “బి.సిలు”.

విద్యను ప్రైవేటు వరం చేసినందుకు-“విద్యార్థిలోకం” ప్రభుత్వరంగసంస్థల్ని ఎత్తివేస్తున్నందుకు “ఉద్యోగులు” బ్యాంకులు జీవితభీమా టెలికాం రంగాల్ని ప్రైవేటువరం

చేస్తున్నందుకు “సంఘటిత ఉద్యోగవర్గం ధరలకు నిలకడలేదని- ద్వంద్వ ధరల విధానం నెరసిస్తూ- “వినిమయదారులు” ఉన్నరాయితీల్ని ఊడబెరికినందుకు” ప్రభుత్వోద్యోగులు” సబ్సిడీల్ని సాగనంపినందుకు “అఖిల భారతరైతాంగం” నిత్యం పెరుగుతున్న అధిక ధరలకు బలిఅవుతున్న- “అసంఖ్యాక సాధారణ జనం” నిరుద్యోగం పాలబడుతున్న- అసంఖ్యాక “నిరుద్యోగయువతీ-యువకులు” స్త్రీల హక్కుల్ని కాలరాస్తున్నందుకు “మహిళాలోకం” తమతమ నిరసనలను వినిపించో నిలువెత్తున వినిపించ సద్దమవుతున్నారు. త్వరలోనే దగాకోరు రాజకీయ నాయకులను- అధికార పదవులనుండి తొలగించే సమయం- ఆసన్నమవుతున్నది.

నిన్నటికన్న- నేడు- ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నామని చెప్పుకొని ఊరట చెందటంకన్న - అసంఖ్యాకులకు- సకల జీవన సౌకర్యాలు మెరుగవుతున్నది లేనిది చూడగలగాలి.

దేశీయ స్వయం సమృద్ధికి- స్వావలంబన దిశగ- మనం పయనించాలి- వ్యక్తి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలకు మనం ఊపిరినివ్వాలి. ఉమ్మడి సౌభాగ్యానికి - ఉక్కుకవచం తొడగాలి. నీటిపారుదల- విద్యుచ్ఛక్తి రంగాలకు- పెద్దపీట వేయాలి మూలసంపదకు ముఖ్యప్రాతివదికలగా నిలువగల నీరెండింటిని ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోనే నడపాలి.

మనదేశంలో- ఆర్థిక వ్యవస్థను- నిర్వీర్యపరచగల విదేవీ ఆర్థిక పెత్తనాన్ని- ఖండించాలి భారీస్థాయిలో- అప్పుజేసి వప్పుకూడుతినడం మానుకోవాలి.

ఈసరికే రూపొందిన ఉమ్మడి సంపదలకు మరల ప్రవైటీకరణ- ఉచ్చు బిగించడం సరికాదు అత్యధిక సంఖ్యాబల దర్పములు గలవారికే అవకాశాలు- ప్రయోజనాలు అందాలి విదేశీ బహుళ జాతీసంస్థల్ని మనదేశం నుండి వెడలిగొట్టాలి- డంకెల్ ఒప్పందానికి దేశం తలొగ్గరాదు.

పెరిగిన నిరుద్యోగ నివారణకు- ఆకాశాన్ని అంటిన అధిక ధరలనణచటానికి- ప్రతి ఒకరిలో- వృత్తినైపుణ్యాన్ని- వని సామర్థ్యాన్ని పెంపొందించే శాస్త్రీయ సాంకేతిక- విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టాలి.

సంపన్నులు- పెట్టుబడులు పెట్టి - మరీ సంపన్నులు కావటానికి కారణంగా నిలుస్తుందీ. సరళీకృత ఆర్థిక విధానం - అందుకు ప్రజలంతా సుసంపన్నం కావాలన్న- ప్రజా పెట్టుబడుల వలననే సాధ్యం- తప్ప ప్రభుత్వ- పెట్టుబడులు- లేదా వ్యక్తుల పెట్టుబడులు - ఎంత మాత్రం - ఉమ్మడి సంపదలను - వృద్ధిపొందించలేవు.

ఇందుకు “ప్రజా పెట్టుబడులు” వెల్లువలా ప్రవహించే ప్రజా ఆర్థిక విధానమును అమలు పరచాలి - సంఘసంక్షేమ రాజ్యమును స్థాపించాలి. నెహ్రూ మోడల్ సోషలిజమని సోషలిష్టు ఫ్యాన్సీ-డ్రస్సు-షోలో- అడిన ఆడనున్న రాజకీయ విన్యాసాలు- ఇంకనా ఇక సాగవు ఇందుకు జన సామ్యం అంగీకరించదుగాక- అంగీకరించదు.

మనజాతీయ నాయకులు నాడు ఆశించిన ఆశిస్తున్న-మేరకు-సామ్యవాదతరహా పమాజం- ఏర్పడాలి.(Socialist Pattern of Society).

సామ్యవాద ప్రయోజనాల్ని దృష్టిలో నిడుకొని కొనసాగ గలది-“సామ్యవాద ప్రణాళిక” ప్రణాళిక విధానమును విస్తరించిన-సాంఘిక సంక్షేమ రాజ్యం ఎన్నుకు కొనసాగదు. ప్రభుత్వ రంగమును తన అసమర్థతతో, దివాళాతీయించి ప్రభుత్వం ప్రైవేట్ రంగమే శరణ్యమని చెప్పిన-సంస్కరణ వాదులు సామ్యవాదులు ప్రజాస్వామ్యవాదులు మతరాము అంగీకరించరుగాక -అంగీకరించరు మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థ మనదేశానికి మేలైన-వీలైన- ఆర్థికవ్యవస్థ.

“జనస్వామ్యం” డిమాబాద్ (Democracy)

“సామ్యవాదం” వర్డిల్లా (Socialism)

“తాకికవారం” కొమసాగాలి (Secularism)

ప్రజాకవి-వంగవండు

వెండుర్తి